

Na posiedzeniu Biura Politycznego KC PZPR w dniu 14 bm. omawiano stan przygotowań do plenarnego posiedzenia Komitetu Centralnego. Biuro Polityczne postanowiło zwołać w dniu 27 marca br. IV Plenum KC PZPR dla rozpatrzenia głównych proporcji, zadań i problemów planu 5-letniego do 1975 roku.

W kolejnym punkcie obrad wysłuchano i przyjęto do zatwierdzenia wiadomości informację ministra spraw wewnętrznych Wiesława Ociepki o stanie porządku i dyscypliny w kraju.

Biuro Polityczne zapoznało się również z informacją Wydziału Organizacyjnego KC o przebiegu kampanii i dyskusji przedwyborczej. (PAP)

Licencja USA dla ChRL

W poniedziałek wieczorem rząd USA zatwierdził licencję eksportową, która przewiduje dostarczenie Chinom sprzętu wartości 2,3 mln. dolarów dla naziemnej stacji telekomunikacyjnej przystosowanej do korzystania z pośrednictwa sztucznych satelitów. (PAP)

Decyzja w sprawie odbudowy „Stomila”

Jak już informowaliśmy, Poznańskie Zakłady Opon Samochodowych „Stomil” wznowiły normalną pracę, po niedawnym pożarze magazynu.

Wczoraj do zakładu na Starołęce przybył wicepremier Franciszek Kaim w towarzystwie ministra przemysłu chemicznego — Jerzego Olszewskiego. Podczas ich spotkania z przedstawicielami „Stomila”, „Mpostolu” i innych przedsiębiorstw podjęto wiążące decyzje o odbudowie w trybie przyspieszonym zniszczonej części fabryki. Wszystkie potrzeby w tym zakresie traktowane będą jako priorytetowe. Śledztwo w sprawie przyczyn pożaru trwa. O jego wynikach poinformujemy wkrótce Czytelników. (jm)

19 marca Perspektywa

Trudno sobie właściwie wyobrazić kogoś, kto mógłby zakwestionować cokolwiek z programu wyborczego. Jest w nim nie tylko wszystko, co składa się na budowę nowoczesnego, socjalistycznego i zamożnego społeczeństwa, są w nim także potrzebne elementy przyspieszenia naszego rozwoju. Nie chcemy przecież czekać zbyt długo, chcemy jeszcze za życia tego pokolenia doczekać się rezultatów naszego wysiłku.

A można nasz rozwój przyspieszyć. Mówią o tym rezultaty ubiegłego roku, tak trudnego po grudniowym przełomie. Każdy z nas odczuwa jak zmieniło się nasze życie w krótkim okresie. Tchnięto w to życie jakby nowego ducha. Zaczęło się właśnie to przyspieszenie, którego tak nam było trzeba. Musimy bowiem zwiększać tempo rozwoju, albowiem inni też przyspieszają i moglibyśmy znaleźć się w ogonie rozwojowym świata, a w każdym razie Europy. Jeśli pójdziemy dalej tak, jak wystartowaliśmy po VII Plenum KC, to możemy być pewni, że będziemy się zbliżać do krajów najwyższej rozwiniętych gospodarczo.

Mamy nowy dowód naszych możliwości: zapowiedź dodatkowej produkcji wartości 20 miliardów złotych. O taką wielkość apelowały do ogółu pracujących Biuro Polityczne KC partii i Prezydium Rządu. Tyle powinniśmy wyprodukować dodatkowo w tym roku. I oto już zgłoszono w kraju bez mała sumę takich właśnie kwot. A przecież jeszcze zgłasza się nowe zobowiązania. Idzie tu o wyrabianie krytycyzmu wobec naszych zamierzeń, idzie o stałe próbowanie zrobienia więcej i szybciej. Nie ma bowiem granic dla ludzkiej inicjatywy, ludzkich możliwości. Pamiętając o tym będziemy stale troszczyć się o tempo naszego rozwoju, rozwoju określonego uchwałą VI Zjazdu PZPR, przyjętej przez Front Jedności Narodu za program wyborczy.

Przyspieszenie rozwoju jest w pełni realne. Już teraz widać możliwość — i wyraził ją Edward Gierek w Katowicach — by na półmetku realizacji tego programu, w roku 1973, zaproponować korektę założeń obecnej 5-latki i wyznaczyć dodatkowe zadania. Wtedy 30-lecie Polski Ludowej dostąpiłoby najlepszą oprawę — znacznego wzmocnienia siły państwa i pomnożenia dostępu jego obywateli.

Perspektywa zaś tego zawarta jest w programie, na który będziemy głosować 19 marca, w ludziach, których wybieramy na posłów i których uczynimy odpowiedzialnymi za wcielanie w czyn tego programu.

GŁOS WIELKOPOLSKI

POZNAN
ŚRODA
15
MARCA
1972

Wydanie A
Rok wyd. XXVIII
Nr 63 (8725)
Cena 50 gr

Podjęto środki zapewniające wzrost produkcji i dostaw mięsa wołowego

Podobnie jak w całej Europie, również w naszym kraju szybko wzrasta zapotrzebowanie na mięso wołowe wysokiej jakości. Niezależnie więc od podjętych już w minionym roku przez kierownictwo polityczne i państwowe decyzji stwarzających korzystniejsze warunki rozwoju produkcji zwierzęcej, a tym samym lepszego zaopatrzenia rynku w mięso i jego przetwory, obecnie przedsięwzięto dalsze środki mające na celu przyspieszenie produkcji wołowiny w celu zwiększenia jej dostaw na rynek w najbliższych latach.

Dla realizacji tych zamierzeń niezbędne będzie przede

Program działania PAN

14 bm. obradowało w Warszawie, pod przewodnictwem prezesa PAN prof. dr Włodzimierza Trzebiatowskiego, Prezydium Polskiej Akademii Nauk.

W trakcie posiedzenia sekretarze poszczególnych wydziałów przedstawili niektóre wnioski, jakie wysuwane są w środowiskach naukowych w trwającej dyskusji nad tezami programu działania PAN na najbliższe trzy lata (PAP)

wszystkim ograniczenie do minimum uboju młodych cieląt o wadze poniżej 60 kg, a tym samym wydajne zwiększenie odchovu młodego bydła rzeźnego wysokiej jakości i do jak najwyższych wag. Jak wielkie stwarza to możliwości zwiększenia produkcji wołowiny świadczy fakt, że dotychczas prawie trzecią część cieląt o wadze poniżej 60 kg (z których większość można było odchować do wagi co najmniej 130 kg, a nawet 400 kg) rolnicy przeznaczali na ubój. Wielu bowiem gospodarstwom, zwłaszcza mniejszym, nie opłacał się dalszy odchów cieląt, inne zaś nie

czyniły tego z braku odpowiednich pasz.

Podjęte ostatnio przez rząd decyzje, które są konsekwentną realizacją postanowień VI Zjazdu partii, zmierzających do stałej poprawy zaopatrzenia rynku, stwarzają rolnikom warunki niezbędne dla rozwoju produkcji młodego bydła rzeźnego o wysokiej jakości ubojowej.

M. in. zgodnie z podjętą przez rząd w dniu 10 bm. uchwałą, nastąpi poprawa warunków skupu cieląt o wadze powyżej 80 kg, stanowiących odpowiedni materiał do dalszego odchovu w gospodarstwach i bardziej wartościowych także na ubój niż cielęta niższych wag. Ponadto prowadzony będzie skup wysokiej jakości cieląt użytkowych w wieku 4-5 miesięcy (z wyjątkiem cieląt pochodzących od krów rasy czerwonej polskiej i nie nadających się do opasu) o

Dokończenie na str. 2

POLSCIE LUDZIOM dostatek

Targowe kontrakty i — nieporozumienia

Na Targach przebywali wczoraj wicepremier Franciszek Kaim i minister przemysłu chemicznego Jerzy Olszewski; z ekspozycją zapoznał się także prezes Najwyższej Izby Kontroli Mieczysław Moczar.

Tym oficjalnym wizytom towarzyszy napór handlowców, którzy każdego dnia zapełniają portfel towarowych złoteń dla przemysłu. Do dnia dzisiejszego na Targach podpisano umowy wartości 18,3 mld zł.

Mówiąc o efektach handlowych tej imprezy zwykło się przytaczać właśnie optymistyczne liczby dotyczące zawarłych transakcji. Ale tutaj nie wszystkie rozmowy kończą się pełnym porozumieniem. Bywa, że obaj kontrahenci rozstają się każdy z innym zdaniem. Przykładem tego może być problem obuwia.

Przed Targami handel stwierdził, że wobec zgłoszonej oferty przemysłu zabraknie mu 2,6 mln par w III kwartale, przy jednoczesnym nadmiarze 850 000 par. A więc brak bilansu podaży z popytem. Obecnie handel przystąpił do targowych rozmów z propozycją, aby w zamian za nadmiar obuwia zawodowego i tekstylnego zwiększyć dostawy potrzebnego obuwia jesienno-zimowego i całorocznego. Rozmowy nie przyniosły większych rezultatów, przemysł bowiem tłumaczy się niedostatkami surowca i niemożnością przestawienia się na nowe wyroby w tak krótkim czasie. Mimo pozytywnej opinii o obecnej kolekcji wzorów obuwia, pozostaje zatem ciągle ten sam problem — ilościowy niedostatek produkcji.

Innym przykładem (na niekorzyść handlu) jest wystawa „DOMEOS” (w hali nr 9). Są to polskie propozycje skopiowane z podobnej jesiennych wystaw zagranicznych artykułów dla gospodarstwa domowego. Przemysł zaofe

Dokończenie na str. 2

FORUM OPINII-PYTAN-ODPOWIEDZI

„Głos” zaprasza do dyskusji

Już następnego dnia po ogłoszeniu kolejnego FORUM, którego temat brzmi: DZISIAJ I JUTRO WIELKOPOLSKI, wpłynęły do redakcji pierwsze listy z pytaniami, uwagami i wnioskami naszych Czytelników. Przybysza ich obecnie z każdym dniem.

Przypominamy, że nasze „TAK I NIE” stanowi forum dyskusji nad najistotniejszymi sprawami życia społeczno-ekonomicznego i kulturalnego Wielkopolski.

Do opinii i pytań poświęconych tej problematyce, ustosunkuje się na łamach „Głosu” przewodniczący Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu — FRANCISZEK SZCZERBAL.

Zwięźle sformułowane opinie bądź pytania prosimy kierować do 20 marca br. pod adresem: redakcja „Głosu Wielkopolskiego”, Poznań 2, ul. Grunwaldzka 19, z dopiskiem „TAK I NIE”.

Wymiana depesz przywódców PRL i NRD

Z okazji 5 rocznicy podpisania układu o przyjaźni, współpracy i wzajemnej pomocy między Polską — NRD — Edward Gierek, Józef Cyrankiewicz i Piotr Jaroszewicz wystosowali na ręce Ericha Honckera, Waltera Ulbrichta i Willi Stophy depeszę z braterskimi pozdrowieniami i serdecznymi życzeniami.

Z tej samej okazji E. Honcker, W. Ulbricht i W. Stoph

przesłali do E. Gierka, J. Cyrankiewicza i P. Jaroszewicza depeszę z braterskimi pozdrowieniami i najlepszymi życzeniami dla obywateli PRL osiągnięcia dalszych sukcesów w budowie socjalizmu w oparciu o uchwałę VI Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Depesze wymienili również ministrowie spraw zagranicznych — Stefan Olszowski i Otto Winzer. (PAP)

tygodni notują ruchy skorupy ziemskiej w tym rejonie.

Wizyta przyjaźni

We wtorek przybył do Moskwy z oficjalną wizytą przyjaźni, na zaproszenie rządu radzieckiego, premier Afganistanu Abdul Zahir.

Zjazd włoskich komunistów

XIII Zjazd Włoskiej Partii Komunistycznej kontynuuje obrady. We wtorek jego uczestnicy rozporozdzielili dalsze odczyty z referatami sprzeczającymi, wygłoszonymi przez z-cę sekretarza generalnego WPK Enrico Berlinguera.

List do K. Waldheima

Stali przedstawiciele ZSRR przy ONZ, Jakub Malik skierował do sekretarza generalnego ONZ Kurta Waldheima list, w którym po tepia działalność przedstawicielstwa chińskiego, rozpowszechniającego w ONZ antyradzieckie oszczerstwa.

Trzęsienie ziemi w Tokio

W Tokio odnotowano we wtorek ponowne wstrząsy podziemne. Ich siła orenia się na 4 stopnie według siedmionunktowej skali japońskiej. Trzęsienie nie spowodowało żadnych strat. Zwraca się uwagę iż sejsmografy już od 2

Plan Jasera Arafata

Biuletyn palestyńskiego ruchu oporu „Al Fatah” poinformował we wtorek, że przewodniczący Komitetu Wykonawczego Organi-

PAP RADIO INF.WYK.TELEFONEM
RADIO INF.WYK.TELEFONEM
RADIO INF.WYK.TELEFONEM
RADIO INF.WYK.TELEFONEM
RADIO INF.WYK.TELEFONEM
RADIO INF.WYK.TELEFONEM
RADIO INF.WYK.TELEFONEM
RADIO INF.WYK.TELEFONEM
RADIO INF.WYK.TELEFONEM
RADIO INF.WYK.TELEFONEM

zacji Wyzwolenia Palestyny Jaser Arafat przedstawił szefom państw arabskich, Sadatowi, Kadafiemu i Asadowi, plan zmierzający do „wydobycia świata arabskiego z impasu politycznego i wojennego”.

Katastrofy „Phantomów”

W nocy z poniedziałku na wtorek wydarzyła się katastrofa lotnicza w amerykańskiej miejscowości Wirginia Beach: mświłwiec odrzutowy typu „Phantom f-4” należący do amerykańskiej marynarki wojennej z niewiadomych przyczyn runął na ziemię. Dwóch

Coraz mniej księży

Watykański podsekretarz stanu arcybiskup Giovanni Benelli przekazał papieżowi raport, w którym stwierdza się, m. in., że w ostatnim roku gwałtownie zmalała na świecie liczba katolickich księży. W 1971 r. przypadało 1,535 księży na jednego kapłana, podczas gdy w 1969 proporcja ta wynosiła 1,497 katolików na księdza (w skali światowej).

Eksplozje, zabici, ranni

W Irlandii Północnej zakończyło się w nocy z poniedziałku na wtorek 72-godzinne zawieszenie działań ogłoszone przez frakcję Irlandzkiej Armii Republikańskiej (IRA). Tuż po północy nastąpiła seria eksplozji ładunków wybuchowych w różnych rejonach Ulsteru. W Londonderry doszło na ranem do wymiany strzałów między grupą uzbrojonych mężczyzn a oddziałem brytyjskim. Dwie osoby zginęły a trzech żołnierzy odniosło rany.

Operacje wojskowe w Kambodży

Sajgoński korespondent Agencji AP podaje, że we wtorek granicę Kambodży przekroczyły dalsze oddziały armii południowo-wietnamskiej w liczbie 2 tys. żołnierzy. Wsparła one jednostki prowadzące operacje wojskowe przeciwko patriotom khmerskim. (PAP)

FOGODA

15 bm. Polska pozostawać będzie pod wpływem wyż. Bedzie bezchmurnie lub zachmurzenie niewielkie. Temperatura maksymalna od plus 10 st. do plus 16 st. Wiatry słabe i umiarkowane z kierunków południowych.

Wiosenne porządki

Wiosna tuż tuż i czas zacząć się do tradycyjnych porządków w miastach, miasteczkach i wsiach. Przypomniano o tym w specjalnym piśmie premiera do przewodniczących prezydów rad narodowych.

I choć mówi się w nim o pilnej potrzebie uporządkowania miejscowości leżących na szlakach turystycznych bądź najczęściej odwiedzanych przez turystów i czasowiczów, nie wyłączono z kampanii reszty osiedli i skupisk ludzkich. I słusznie. Chodzi bowiem o to, by wreszcie wszędzie zapanował u nas ład, porządek, czystość, by przywrócić wszystkim miastom i wsiom estetyczny wygląd.

Spółdzielczość Wielkopolski ma w tym zakresie niemałe osiągnięcia. Mieszkańcy Poznania, a także rozlicznych wsi, miasteczek, miast i osiedli mają już na swoim koncie wieloletni udział w czynach społecznych, których głównym celem zawsze było porządkowanie zamieszkałych terenów. Poznań — wielokrotnie zajmował w kraju czołowe miejsce w takich właśnie akcjach, dając dowody stałej troski o wygląd miasta.

Przedsięwzięcia te nie zawsze dawały realne, trwałe efekty, między innymi dlatego, że w części społeczeństwa brak jeszcze poczucia odpowiedzialności za pilnowanie porządku i czystości. Często jeszcze bez troski niweczy prace innych.

Władze miejskie Poznania już w zeszłym roku zobowiązały instytucje odpowiedzialne za ład i porządek, zakłady pracy, instytucje i szkoły do wzmocnienia troski o czystość

grodu Przemysław. Redakcja nasza starała się pomóc w tej słusznej kampanii, organizując akcję społeczną pod hasłem: „Porządkujemy Poznań”. I choć trudno wymierzyć w złotych efektów tego przedsięwzięcia — można było zauważyć pewien postęp. Ponieważ jednak nie był on tak znaczny, jakby tego można oczekiwać, w tym roku, znacznie przed początkiem wiosny Prezydium RN Poznania znów m. in. za pośrednictwem naszych łamów — ponowiło apel o wzmocnienie wysiłków na rzecz uporządkowania miasta. I nie tylko w zakresie czystości. Ogłoszona przez „Głos Wielkopolski” w lutym br. kolejna kampania, tym razem pod hasłem: „Poznań wzorem ładu”, zmierza do zaprowadzenia ładu wszędzie tam, gdzie to jest konieczne.

Te samą potrzebę podnosi obecnie pismo okólnie premiera. Wskazuje ono m. in. na konieczność uporządkowania placówek pocztowych, dworców itp. obiektów publicznych. Są to sprawy, na które „Głos” niejednokrotnie zwracał uwagę w swych publikacjach: w ub. roku jesienią pisał o zaniedbaniach na poznańskich dworcach, w tym roku — w sondzie społecznej pod hasłem „POCZTA”.

Hasło do generalnych porządków zostało rzucone. Jest ono — rzecz jasna — skierowane zarówno do społeczeństwa, jak i do władz i instytucji powołanych do dbania o czystość i ład. Jest to zrozumiałe, bowiem za ład, czystość i porządek powinniśmy się czuć odpowiedzialni wszyscy.

EUGENIUSZ COFTA

Targowe kontrakty

Dokończenie ze str. 1

rował 85 wzorów z produkcją za 67 mln zł, handel zaś zakupił dotąd za... 12 milionów zł. Albo kłopoty poznańskiej spółdzielni pracy „Umet”: jesienią otrzymała ona medal w targowym konkursie Dobre — Ładne — Poszukiwane za piękny wzór lampy i ofertę sprzedaży w serii 6000 sztuk. Tymczasem handel zakupił dotychczas 10 proc. możliwości produkcyjnych „Umetu”. Rozmijają się więc jeszcze wspólne dążenia wytwórcy i handlu w zaspokojeniu potrzeb rynku, mimo że Targi dają okazję do szybkich i skutecznych porozumień.

O tych sprawach wspominał wczoraj na konferencji prasowej przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości Jerzy Kusiak. Przykłady te dowodzą niedoskonałości form współpracy targowych kontrahentów. Podkreślił on jednak zarazem, że Targi wnoszą obecnie nowe elementy do tej współpracy.

Drobna wytwórczość dalej w tym roku zwiększoną produkcję, zwłaszcza w tak zaniedbanej bran-

ży jak dziewiarstwo. Jeśli w 1970 r. dostarczyła tych wyrobów za 2,7 mld zł to w bieżącym — za 7,2 mld zł. Świadczy to o znaczącej poprawie zaopatrzenia w surowce. Mimo to zwiększone dostawy towarów w niektórych dziedzinach nie zaspokajają potrzeb nabywców.

Stad i gorączkowość poczyną handlu, który z zaofiarowanych mu przez drobną wytwórczość towarów wartości ok. 11 mld zł, wykupił już wyroby za 8 mld w ciągu pierwszych dni „Wiosny-72”. Wystawcy powiększają jeszcze teraz swą ofertę, tak się dzieje i w spółdzielczości pracy i w rzemiośle.

Producent wyjedzie więc zadowolony z Targów, ale handel nie ma jeszcze powodów, aby być spokojny o zaopatrzenie rynku w najbliższym półroczu. (zs)

Vesna Vulovicz pod ochroną organów bezpieczeństwa

22-letnia Vesna Vulovicz stewardessa jugosłowiańskiego samolotu „D-9”, jedyna osoba ocalała z katastrofy, która wydarzyła się w końcu stycznia nad północno-zachodnią Czechosłowacją, przebywa obecnie na leczeniu w jednym ze szpitali belgradzkich.

Po kilkutygodniowym pobycie w Pradze, gdzie leczyl ją wybitni specjaliści czechosłowaccy, troskę o przywrócenie Vesny Vulovicz do normalnego życia przejęli obecnie najwybitniejsi lekarze belgradzcy.

Dziennik „Nutarne Novosti” poinformował, że niezwykle ciekawka znajduje się pod stałą ochroną organów bezpieczeństwa. Przed jej pokojem na III piętrze szpitala w dzielnicy Dedynje dzień i noc czuwają funkcjonariusze organów, nie wyklucza się bowiem możliwości, że na stewardessę może zostać dokonany zamach.

Jak wiadomo, samolot „DC-9” eksplodował w powietrzu wskutek wybuchu bomby zegarowej. Nie ulega wątpliwości, że zbrodnicy zamach bvi dzielem reakcyjnych emigrantów ustaszowskich.

Podczas przesłuchania przeprowadzonego przez specjalną komisję czechosłowacką, Vesna Vulovicz oświadczyła, że na lotnisku w Kopenhadze gdzie wylądował samolot lecący ze Sztokholmu do Belgradu widziała mężczyznę, który po wyjściu z samolotu odszedł w innym niż pozostali pasażerowie kierunku. Stewardessa chciała go zatrzymać, lecz w tym momencie wezwano ją do samolotu.

Na podstawie oświadczenia Vesny Vulovicz, jak też in-

Wzrost roli drobnej wytwórczości w produkcji rynkowej

Wypowiedź przewodniczącego KDW — Jerzego Kusiaka

Znacznie szybszy i bardziej harmonijny niż dotychczas rozwój wszystkich działów trzemia rynku w towary i usługi jest nakazem nowej polityki społeczno-gospodarczej. Dotyczy to w poważnej mierze drobnej wytwórczości, której — po latach niezdeterminowania i „prowizorki” organizacyjnej — wyznacza się wreszcie należne miejsce.

Jak do realizacji nowych zadań przygotowuje się przemysł drobny? — Na ten temat odpowiada przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości — Jerzy Kusiak.

Wartość produkcji pochodzącej z uproszczonej drobnej wytwórczości wynosi 107 mld złotych, a w tym 56 mld stanowią artykuły rynkowe. W ub. roku wzrost produkcji wyniósł około 8 mld zł, w tym

3 mld zł jako rezultat zobowiązań załóg. Obecnie w od powiedzi na list Sekretariatu KC PZPR i Prezydium Rządu załogi zakładów przemysłu drobnego zadeklarowały dodatkowe dostawy wartości ponad 2 mld zł.

Co 4-ta złotówka z budżetów domowych wydatkowana jest na wyroby i usługi przemysłu drobnego — a to dowodzi, że ma on swój poważny udział w zaspokajaniu potrzeb ludności.

— Czy istnieją możliwości dalszego wzrostu produkcji?

— Wykazała się dyskusja w przedsiębiorstwach przemysłu terenowego i spółdzielczości pracy. Rezerwy, które można wykorzystać dla poprawy zaopatrzenia rynku, wyzwolić może przede wszystkim poprawa rytmiczności produkcji.

Drugim źródłem jest pełniejsza wykorzystanie posiadanych maszyn i urządzeń.

— Drobna wytwórczość powinna mieć poważny udział w rozwoju produkcji nakładczej. Co się w tym kierunku robi?

— Aktualnie w zakładach drobnej wytwórczości, a zwłaszcza w spółdzielczości pracy, zatrudnia się ponad 170 tys. chałupników. Ostatnio wszystkie wojewódzkie rady narodowe opracowały programy dalszej aktywizacji terenów i ośrodków, w których właśnie przemysł drobny ma do spełnienia szczególnie istotną rolę. Z ok. 600 mln zł, jakie w br. rząd wyasygnował na aktywizację mało uprzemysłowionych regionów i zatrudnienie nie lokalnych nadwyżek siły

roboczej, ok. 90 proc. wykorzysta jednostki przemysłu drobnego. Liczymy, że z tych środków będzie można zorganizować ok. 15 tys. nowych stanowisk pracy.

— A jakie są koncepcje co do dalszych losów przemysłu drobnego?

— Jeśli chodzi o usługi, to przemysł drobny ma je rozwijać znacznie szybciej niż inne resorty. Uchwała VI Zjazdu PZPR przewiduje, że w latach 1971—75 ogólny wzrost wartości usług wyniesie 55 proc., pod czas gdy w państwowym przemysle terenowym — 88 proc., a w spółdzielczości pracy — 60 proc. W związku z tym musimy rozwiązać szereg problemów organizacyjnych i ekonomicznych, uproszczyć wiele przepisów; jednym słowem — wyeliminować wszystkie hamulce krepujące rozwój usług. (PAP)

W sprawie dostaw mięsa wołowego

Dokończenie ze str. 1

wadze 130—150 kg, a więc będącym dobrym materiałem zarob. no do uboju, jak i do dalszego opasu w gospodarstwach państwowych oraz chłopskich, posiadających odpowiednie zasoby pasz i niezbędne pomieszczenia inwentarskie. Dostawcy takich cieląt — z uwagi na wyższy koszt ich odchowu — otrzymywać będą odpowiedni dodatek hodowlany do ceny podstawowej, przy czym preferowanymi będą cielęta pochodzące z krzyżowania krów ras mlecznych z buhajami ras mięsnych.

Wprowadzono również odpowiednie korekty w cenniku skupu bydła rzeźnego wyższych wag, co powinno zachęcić rolników do dostarczania sztuk o wadze powyżej 400 kg.

Podjęte przez rząd decyzje, a zwłaszcza nowe warunki skupu cieląt i owiec, które obowiązywać będą od 4 kwietnia br. stwarzają rolnikom korzystniejsze warunki rozwoju produkcji żywca wołowego i baranin, a jednocześnie stawiają przed nimi odpowiednie wymagania pod względem jakości dostarczanych sztuk, a tym samym unowocześnienia produkcji zwierzęcej. Są więc wyrazem troski zarówno o dobro rolnictwa jak i całego społeczeństwa. Realizacja tych decyzji przyczyni się niewątpliwie do dalszej poprawy zaopatrzenia rynku w wysokiej jakości mięso wołowe. (PAP)

Gospodarka Wielkopolski

- Pół miliarda zł ponad plan
- Optymistyczne wskaźniki ekonomiczne
- Realizacja zobowiązań

Według wstępnych danych Urzędu Statystycznego Poznania i województwa poznańskiego, sytuację gospodarczą regionu na tle Polski charakteryzują po dwóch miesiącach roku następujące tendencje:

W styczniu i lutym globalna produkcja przemysłowa w regionie wzrosła o 16,3 procent (w kraju o 13,6), a zatrudnienie w przemyśle — o 8,5 procent (w kraju o 4,9). Produkcja podstawowa przedsiębiorstw budowlanych w Wielkopolsce w tym czasie

wzrosła o 17,9 procent (w kraju o 15,6), a zatrudnienie w budownictwie — o 4,9 procent (w kraju o 5,8). Wyższe od średnich w kraju były także w Wielkopolsce osiągnięte wskaźniki wzrostu skupu mleka — 119,3 procent poziomu ubiegłego rocznego (w kraju 118,1) oraz skupu jaj: w Wielkopolsce 115,1 procent, (w kraju 103,5). Poziom skupu żywca rzeźnego wzrósł w Wielkopolsce w porównaniu z poziomem ze stycznia i lutego ubr. o 32 procent.

Wielkopolski przemysł wykonał 2-miesięczny plan sprzedaży własnej produkcji i usług w 103,7 procentach, z nadwyżką o wartości 568,3 mln zł. Wartość sprzedanej produkcji i usług była o ponad 17 procent wyższa, niż w analogicznym okresie roku ubiegłego. Natomiast plan zatrudnienia przekroczono tylko o 0,1 procenta. Prawie 60 procent przyrostu produkcji zostało więc pokryte wzrostem wydajności pracy.

W porównaniu z poziomem pierwszych 2 miesięcy ubr. w styczniu i lutym 1972 roku najszwiejczy rola produkcja obuwia — o 107,4 procent, farmaceutyków — o 55,7, przetworów owocowych — o 51,0, wędlin — o 31,2, masła — o 29,5, cegły — o 28,1, maszyn rolniczych i leśnych — o 23,6, mebli — o 11,6, odzieży wełnianej — o 11,5 i dzianin — o 10,7 procent.

Jednak nie wszystkie zakłady wystartowały w nowym roku jednakowo rytmicznie. Spośród ponad 500 przedsiębiorstw objętych sprawozdaniem Urzędu Statystycznego w Poznaniu, w styczniu i lutym nie wykonały swych zadań 74. Największe niedobory mają: Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Przemysłu Mięsnego, Poznańskie Zakłady Obuwia, Fabryka Okuć Budowlanych w Lesznie i Fabryka Mebli w Swarzędzu.

Przyczyny tych niedoform są oczywiście różne, obiektywne i subiektywne: niższy niż się spodziewano skup bekonów, brak kartonów do pakowania obuwia, niedostatek wagonów odwozujących meble itd.

Reasumując: nie były to złe miesiące dla wielkopolskiej gospodarki. W półmiliardowej wartości nadwyżce towarów i usług w stosunku do zadań planowych, kryją się realizowane zobowiązania podejmowane przez załogi w odpowiedzi na znany apel Sekretariatu KC PZPR i Prezydium Rządu. (pch)

Najpopularniejsza książka roku 1971

Rozstrzygnięcie Plebiscytu

Plebiscyt na najpopularniejszą książkę pisarzy środowiska poznańskiego za rok ubiegły cieszył się dużą popularnością. Wpłynęło 5 000 kuponów.

Wczoraj organizatorzy po przejrzeniu kuponów plebiscytowych nadesłanych przez czytelników wyłonili najpopularniejsze książki. Są nimi w dziedzinie poezji: „Rajskie jabłuszka” Lecha Konopińskiego i „Próba nocy” Nikosa Chadzinikolau oraz w dziedzinie prozy: „Piękna, straszna Amazonia” Arkadego Fiedlera i „Zasypany pióluem ślad” Jerzego Mańkowskiego.

Tradycyjnie, w czasie Biesiady Literackiej, która odbędzie się w dniu 5 kwietnia we Wronkach pow. Szamotuły autorom tych książek zostaną wręczone Złote i Srebrne Księgi. Złote Księgi otrzymają Lech Konopiński i Arkady Fiedler, a Srebrne Księgi — Nikos Chadzinikolau i Jerzy Mańkowski.

Redakcja „Głosu Wielkopolskiego”, jako współorganizator Plebiscytu, ufundowała ozdobi-

ne paterę dla zdobywców Złotych i Srebrnych Ksiąg, oraz dla uczestnika Plebiscytu. W drodze losowania patera „Głosu Wielkopolskiego” przypada Urszuli Szczecińskiej z Wroniek, ul. Rynek 8.

Ponadto dla uczestników Plebiscytu organizatorzy ufundowali liczne nagrody, które rozlosowano wczoraj. Bony książkowe ufundowane przez Wydział Kultury Prezydium Rad Narodowych Poznania i Województwa otrzymał: Alicja Kałużńska — Szamotuły, al. 1 Maja 17 (bon wartości 300 zł), Hanna Majewska — Poznań, ul. Matejki 5 m. 10 (bon wartości 300 zł), Maria Gliński — Ostrów Wlkp., ul. Glinkowa 7 m. 2 (bon wartości 200 zł) i Bogusław Romik — Murowana Goślina, ul. Szkolna 19 m. 11 (bon wartości 200 zł).

Małe Encyklopedie Powszechne — nagrody Państwowego Przedsiębiorstwa „Dom Książki” w Poznaniu wylosowały: Zofia Kubala — Rakoniewice pow. Wolsztyn, ul. Grodziska 12, Zofia Orlikowa — Poznań, ul. Libelta 22 m. 4, Joanna Pawlarczyk, al. Wyzwolenia 1, „Dom Książki” ufundował jeszcze 40 bonów książkowych po 50 złotych i 16 płyt z nagraniami muzyki rozrywkowej. Wydawnictwo Poznańskie przeznaczyło dla uczestników Plebiscytu 148 nagród książkowych.

Nagrody zostaną przesłane pocztą do dnia 15. IV. br., a czytelnikom — zdobywców nagród — zamieszkałym w pow. szamotulskim zostaną wręczone w czasie Biesiady Literackiej we Wronkach w dniu 5 kwietnia br. (bg)

Jeszcze tylko dzisiaj można zaprenumerować „Głos”

Jeśli chcesz otrzymywać „Głos Wielkopolski” do domu — możesz zamówić go w prenumeracie przyjmowanej bez żadnych ograniczeń na II kwartał br. Wpłaty przyjmują listonosze i urzędy pocztowe — jeszcze tylko dzisiaj, 15 marca 1972 r.

Osoby, które spotkałyby się z ewentualnymi trudnościami przy składaniu zamówień na prenumeratę „Głosu” — redakcja prosi o powiadomienie o tym pod adresem: „Głos Wielkopolski”, Poznań 2, ul. Grunwaldzka 19. tel. 657-18.

Komunikat Głównego Urzędu Ceł

Główny Urząd Ceł informuje, że z dniem 29 marca 1972 r. wchodzi w życie nowe stawki celne od samochodów przywożonych z zagranicy przez osoby fizyczne. Zostały one wprowadzone rozporządzeniem Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 1 marca 1972 r. w sprawie zmiany niektórych stawek celnych w taryfie celnej przywozowej, ogłoszonym w Dzienniku Ustaw nr 8 z dnia 15 marca 1972 r.

Zgodnie z wyżej wymienionym rozporządzeniem przywożone z zagranicy:

- 1) samochody osobowe produkcyjne polskiej są wolne od cla,
- 2) samochody osobowe produkcji zagranicznej podlegają cłu w wysokości:
- 50 zł od 1 kg (stawka kolumny I taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny II taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny III taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny IV taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny V taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny VI taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny VII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny VIII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny IX taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny X taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny XI taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny XII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny XIII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny XIV taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny XV taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny XVI taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny XVII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny XVIII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny XIX taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny XX taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny XXI taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny XXII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny XXIII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny XXIV taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny XXV taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny XXVI taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny XXVII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny XXVIII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny XXIX taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny XXX taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny XXXI taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny XXXII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny XXXIII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny XXXIV taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny XXXV taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny XXXVI taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny XXXVII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny XXXVIII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny XXXIX taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny XL taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny XLI taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny XLII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny XLIII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny XLIV taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny XLV taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny XLVI taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny XLVII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny XLVIII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny XLIX taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny L taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LI taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LIII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LIV taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LV taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LVI taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LVII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LVIII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LIX taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LX taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXI taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXIII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXIV taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXV taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXVI taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXVII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXVIII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXIX taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXX taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXI taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXIII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXIV taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXV taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXVI taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXVII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXVIII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXIX taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXX taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXI taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXIII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXIV taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXV taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXVI taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXVII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXVIII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXIX taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXX taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXI taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXIII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXIV taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXV taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXVI taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXVII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXVIII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXIX taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXX taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXI taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXIII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXIV taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXV taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXVI taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXVII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXVIII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXIX taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXX taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXI taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXIII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXIV taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXV taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXVI taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXVII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXVIII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXIX taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXX taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXXI taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXXII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXXIII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXXIV taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXXV taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXXVI taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXXVII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXXVIII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXXIX taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXXX taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXXXI taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXXII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXXIII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXXIV taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXXV taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXXVI taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXXVII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXXVIII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXXIX taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXXX taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXXXI taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXXII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXXIII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXXIV taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXXV taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXXVI taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXXVII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXXVIII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXXIX taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXXX taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXXXI taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXXII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXXIII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXXIV taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXXV taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXXVI taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXXVII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXXVIII taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXXIX taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXXX taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od 1 kg (stawka kolumny LXXXXXXXXI taryfy celnej przywozowej),
- 0 zł od

W staromiejskim zaułku Warszawy.

Fot. — CAF

DZISIAJ ROCZNICA UKŁADU POLSKA — NRD

Nowe formy lepsze perspektywy współpracy

Z okazji 5 rocznicy odnowienia Układu o Przyjaźni, Współpracy i Pomocy Wzajemnej między Polską i NRD odnotować można wiele faktów z rozwoju obustronnie korzystnych stosunków handlowych i gospodarczych, nie tylko zresztą w okresie tych pięciu lat, ale w całym 22-leciu, od zawarcia w 1950 r. pierwszej umowy handlowej począwszy. Od tego czasu wartość wzajemnych obrotów zwiększyła się z 660 mln. złotych dewizowych rocznie do 3 z górą miliardów, a więc przeszło 4,5 raza.

We wzajemnym dorobku mamy już ponad 40 zawartych umów o specjalizacji, wzajemnie kooperacji produkcji, głównie w przemyśle maszynowym i chemicznym. Sfera naszych stosunków gospodarczych obejmuje, obok prostej i kooperacyjnej wymiany towarów, również transakcje z zakresu inwestycji, czego przykładem chociażby rurociągi naftowe „Przyjaźń”, a także wymiany myśli naukowo-technicznej w jej różnych formach — od wzajemnych dostaw dokumentacji po szkolenie i doskonałe specjalistów. W ciągu tych lat doszliśmy do praktyki koordynowania — tak jak to zresztą ma miejsce w stosunkach z innymi krajami socjalistycznymi — własnych programów rozwoju gospodarczego w niejednej dziedzinie, zwiększając w ten sposób efekty gospodarowania i wymiany handlowej po obu stronach Odry i Nysy. Wszystko to stanowi niewątpliwie trwałe dorobek mający nie tylko ściśle gospodarcze znaczenie: jest on także czynnikiem stabilizacji odprężenia w Europie oraz umacniania się światowego systemu socjalistycznego.

Ale równocześnie nie będziemy dalecy od prawdy, jeśli stwierdzimy, że w niedostatecznym jeszcze stopniu wykorzystaliśmy i wykorzystujemy nadal szerokie możliwości, jakie stwarza tak bliskie zarówno w sensie geograficznym jak i społeczno-ustrojowym sąsiedztwo dwu państw o zaawansowanym poziomie rozwoju gospodarczego i kompleksowej pod wieloma względami strukturze ekonomicznej. Nawet jeśli wziąć pod uwagę ponad 4,5-krotny — od 1950 roku — wzrost wartości wzajemnych obrotów handlowych, to z drugiej strony w tym samym czasie produkcja prze-

mysłowa w NRD zwiększyła się 5,5-krotnie, a w Polsce blisko 8-krotnie. Były lata, w których tempo wzrostu naszego eksportu do NRD czy importu z NRD w określonych towarach wykazywało niewielkie tylko zmiany, bądź nawet przejściowy spadek. Kooperacja wytwórcza jest jeszcze ilościowo skromna, a strukturalnie drugorzędna wobec głównych tendencji i kierunków przemysłowego rozwoju obu krajów — obejmowała do tej pory zbyt wąskie grupy asortymentowe i niekompletne stadia produkcji.

Starość. Problem, przed którym stanął cały cywilizowany świat. Czy mu się ona oznaczać niedoleństwo, zepchnięcie na margines, uzależnienie od innych? Czy można z niej „wyleczyć”? Gerontologia (nauka o starzeniu się istot żywych) i geriatria europejska ma już spore sukcesy (instytut w Kijowie, słynny instytut Anny Aslan w Rumunii). Jej zadaniem jest przedłużenie sprawności starszych ludzi.

W Polsce geriatria znajduje się nadal w powijakach. Nadal działa tylko jedno jedyne sanatorium geriatryczne w Inowrocławiu. Nie ma koncepcji opieki geriatrycznej. Poszczególne ośrodki eksperymentują na własną rękę. Cenny jest dorobek Państwowego Domu Pomocy Społecznej dla przewlekle chorych w Chodzieży.

WROGIEM CZŁOWIEKA — BEZCZYNNOŚĆ

W chodzieskim Domu znajduje się 160 osób, w większości w stanie zaawansowanej niedoleźności. Półtora roku temu powstał tu pod kierunkiem dr. Janiny Lubelskiej oddział geriatryczny, skupiający około 20—30 osób. Za cel postawił sobie ogólne usprawnienie nie pacjentów przez gimnastykę: Dom posiada wszystkie urządzenia, potrzebne do rehabilitacji ruchowej pacjenta, zajęcia prowadzi mgr wychowania fizycznego Bożena Nowak, która wyspecjalizowała się w poznaniu Instytutu Ortopedii i Rehabilitacji; ponadto Dom prowadzi fizykoterapię, terapię zajęciową. Podstawowym założeniem tej terapii jest aktywny udział własny człowieka starzejącego się, po-

To już kawał historii. Pierwsze polityczne przedstawicielstwo narodu, powołane przez siły postępu z PPR na czele — Krajowa Rada Narodowa — podjęła działalność z początkiem roku 1944. W trzy lata potem, w Polsce wolnej od hitlerowskiego okupanta i dźwigającej się z gruzów, został wybrany Sejm Ustawodawczy. Z kolei, w warunkach mniej lub bardziej sprzyjających, działał posłowie do sejmów pięciu kadencji. Zatem 19 marca powołamy do życia ósmy polski parlament ludowy.

Z pracą Sejmu VI kadencji wyborcy wiążą szczególne nadzieje. Przedsmak tego, czym może być w naszych założeniach ustrojowych przedstawicielstwo narodowe — poznaliśmy w minionym roku, kiedy to, w wyniku przemian po grudniowych. Wysoka Izba zyskała na społecznym autorytecie. Nastąpiło też ożywienie plenarnych posiedzeń. Odnowiono instytucję interpelacji poselskich oraz zapytań. Wyrażniej poczęto podkreślać kontrolne funkcje Sejmu.

A przecież to dopiero początek. Uchwała VI Zjazdu PZPR, powzięta z końcem ubiegłego roku, wskazuje wyraźnie: „Na leży podejmować dalsze wysiłki — czytamy w odpowiednim fragmencie — dla wzrostu roli i autorytetu Sejmu i działalności komisji sejmowych, ugruntowania zasad przedstawiania Sejmowi przez rząd generalnych kierunków pracy

Ostatnio obserwujemy pod tym względem poważną aktywizację wzajemnej współpracy. Dosłownie w ciągu miesięcy rozszerzyły się znacznie pola tej współpracy, narastają w niej również nowe, nieznane dawniej zjawiska. Przystąpiliśmy oto, zgodnie z założeniami uchwalonego na XXV Sesji RWPG kompleksowego programu rozwoju socjalistycznej integracji gospodarczej, do wzajemnego koordynowania nie tylko ogólnych planów rozwojowych, ale i konkretnych inwestycji rozwój ten warunkujących. Znacznie rozszerzamy praktykę wzajemnego współdziału w niektórych inwestycjach przemysłowych na terenie jednego lub drugiego kraju. Przystąpiliśmy do budowy wspólnych zakładów produkcyjnych, do organizo-

Dokończenie na str. 4

ROMAN KWIATKOWSKI

zostawionego w jego normalnym środowisku, w przypadku Domu w tym pokoju, w którym od początku zamieszkał, bez przenoszenia na osobny oddział. Pacjenci dochodzą po prostu na zajęcia.

Oto oni: Pani P., 65 lat. Pacjentka po wylewie krwi do mózgu, z niedowładem. Z leku przed upadkiem bała się chodzić po pokoju. Obecnie chodzi bez laski po schodach.

Pani N., 61 lat. Od dawna choruje na gościec przewlekły postępujący. Duże zniekształcenie stawów.

Gdy nadchodzi starość

Dodać życia do lat

Prowadzone systematycznie ćwiczenia pozwalają na opóźnienie zniechęcenia.

Pani W., 72 lata. Zmiany w stawach biodrowych. Od półtora roku nie wstawała z łóżka. Obecnie chodzi swobodnie, pomaga w wydawaniu posilków, wychodziła w odwiedziny do najbliższych.

Wyniki są niewątpliwie. Warto więc zastanowić się nad jedną sprawą. Nad kryteriami przydziału do poszczególnych domów opieki społecznej. Czy muszą one wszystkie być „domami dożywocia”? Czy nie mogłyby się stać także ośrodkami rehabilitacji, przywracającymi społeczeństwu ludzi zdolnych do samoobsługi?

Zdaniem geriatrów „nadmiar wolnego czasu i bezczynność... stają się udręką dla człowieka starzejącego, przyzwyczajone

SEJM TWÓRCZY I KRYTYCZNY

i działalności na poszczególnych odcinkach administracji państwowej, łącznie z dyskusyjami tych spraw na plenarnych posiedzeniach Sejmu”.

Jest to dyrektywa wskazująca kierunki doskonalenia i usprawniania merytorycznej pracy oraz mechanizmu naszego ludowego parlamentu. Wiele na ten temat mówiono jesienią, w okresie poprzedzającym Zjazd partii. O tym, jaki ma być Sejm oraz czym powinien się zajmować — wiele mówi się zwłaszcza obecnie, w toku przedwyborczych spotkań. Znamy są w tej mierze opinie autoritarnych ludzi: polityków, uczonych, doświadczonych działaczy parlamentarnych.

Edward Gierek, podczas katowickiego spotkania przedwyborczego z ludnością, stwierdzając, iż społeczeństwo w powszechnym głosowaniu udzieli posłom najwyższego i poważniejszego wcielania w życie programu rozwoju kraju — tak scharakteryzował istotę działalności przyszłego Sejmu: „Chcemy — powiedział — aby Sejm VI kadencji był jednolity i niezłomny w realizacji linii politycznej, wytyczonej przez partię i aprobowanej przez naród, aby stanowił mądre ustawy, aby wnikliwie i wymagająco kontrolował politykę rządu”.

Na pewno w grę wchodzi także to, co „Trybuna Ludu” określiła niedawno jako „skale lokalną” i „skale ogólnopolską”. Są to tylko z różnicą w skali, różnie, w istocie składają się one łącznie na mapę polskich zjawisk, polskich spraw, których umiejętnie, harmonijnie rozwiązywać nie stanowiłby jedynie z istoty sfer działania nowego Sejmu. Bo chyba rozumieją to już wszyscy, że posłów należy uwolnić od interweniowania w sprawach drobnych, na przykład, lepszego usytuowania przystanków PKS; zarazem mamy prawo od nich oczekiwać — pozostając przy pekaśowym przykładzie — przedsięwzięć, zmierzających do generalnego polepszenia ko-

munikacji autobusowej. Sejm powinien dbać o warunki, dogodne dla rozkwitu obywatelskich inicjatyw, warunki pomocne w likwidowaniu zahamowań postępu, warunki zwiększające efektywność działania i pracy.

Posła nie wolno obarczać załatwianiem spraw incydentalnych, lokalnych; powinny go od tego odciążać urzędy rad narodowych. To one zarazem — a przede wszystkim radni — mogą stać się ważnym źródłem konsultacji i przedkładania ilustracji terenowych, obrazują-

Refleksje przedwyborcze

W związku z tymi i innymi zadaniami posłów, w związku z dostrzeganiem potrzebą częstszego zwoływania posiedzeń Sejmu, wnikliwego działania sejmowych komisji, a ponadto ustanowienia pomiędzy nimi lepszych kontaktów — znów wyłania się kwestia ewentualnego oddelegowania niektórych członków Wysokiej Izby tylko do pracy parlamentarnej. Nie jest to myśl nowa, niemniej — jak się zdaje — do tej pory nie zweryfikowana trwałszą i szerszą praktyką. Miał też czas celebrowania godności posła jako honorowej tylko i reprezentacyjnej. Zachęcając szacunek dla wyróżnienia, którym jest mandat poselski — wyborcy widzą funkcje swoich deputowanych w kategoriach wyraźniej roboczych.

Co się tyczy samego funkcjonowania sejmowej maszynarii, przedmiotem krytyki pozostawała nazbyt daleko posunięta jednomyślność w przegłosowy-

waniu spraw podczas ogólnych debat. Profesor Adam Łopata, podejmując niedawno tę kwestię*) zwraca w związku z tym uwagę na potrzebę korzystania przez Sejm ze zróżnicowanych ocen tego samego problemu, a także na potrzebę posługiwania się wariantowymi rozwiązaniami przy podejmowaniu decyzji. Przemyslenia wymaga jednak również — wywodzi naukowiec — kwestia dyscypliny wewnętrznej klubów poselskich.

Zdaniem profesora Jana Szepepańskiego**), szczególnie istotnym problemem pozostaje relacja między rolą Sejmu a kierowniczą rolą partii. „O pozycji i roli posła, o jego możliwościach, rozstrzyga w znacznej mierze stosunek instancji partyjnych w okręgu oraz stosunek władz partii do Sejmu jako całości” — stwierdza wiceprezes PAN. Oповіда się za razem za wnikliwą kontrolą sejmową, przy czym wyraża opinię, iż posłowie powinni budować do kontroli wszystkie ogniwa społeczne, w skali ich możliwości i uprawnień.

Obaj naukowcy przedkładają ponadto zbliżone uwagi na temat konieczności poszerzenia źródeł informacji dla posłów (dodajmy, że to także odpowiada w pełni odczuciom wyborców). Zrozumiałe, iż w większości informacji, trafiającej do poselskich debat, pochodzą z rządowych źródeł; ale można i należy informacje te wzbogacać o dane, pochodzące z konsultacji w okręgach, w środowiskach robotniczych, w organizacjach partyjnych, w ośrodkach stronnictw politycznych, pozyskiwać opinie ludzi nauki oraz ekspertów-praktyków.

Zamknijmy te rozważania przytoczeniem wypowiedzi premiera Piotra Jaroszewicza w sprawie przyszłego Sejmu: — Będzie to musiał być Sejm aktywny i preżny, twórczy i krytyczny, czerpiący siłę z inspiracji partii i dążeń społeczeństwa.

WIESŁAW PORZYCKI

*) „Życie Warszawy” z 28 ubm.

**) „Trybuna Ludu” z 28 ubm.

września 1971 r. wyraźnie precyzuje, kto winien spełniać rolę ich gospodarza.

„Państwowe domy rencistów są organizowane i prowadzone przez wydziały zdrowia i opieki społecznej przydziałów rad narodowych stopnia powiatowego, a państwowe domy dla przewlekle chorych i domy dla chorych ze schorzeniami układu nerwowego — przez wydziały zdrowia i opieki społecznej przydziałów rad narodowych stopnia wojewódzkiego”.

W chodzieskim Domu na 160 pensjonariuszy przypada 5 pielegniarek. Brak mieszkań nie zachęca do podjęcia tej trudnej pracy, wymagającej sporej odporności psychicznej. Terapia zajęciowa ograniczona jest trudnościami lokalowymi. Dyrekcja Domu przeprowadza je go modernizację (m. in. instalacja świetlna-dzwonkowa na oddziałach), w planach znajduje się przygotowanie dokumentacji nadbudowy części gospodarczej budynku głównego z przeznaczeniem m. in. na oddział geriatryczny, pomieszczenia na terapię zajęciową, pokoje mieszkalne typu hotelowego dla pielegniarek. Brak właściwego gospodarza utrudnia rozmowy na temat realizacji tych planów. A przecież problem ludzi starych staje się poważnym zagadnieniem społecznym i ekonomicznym.

BOGNA WOJCIECHOWSKA

*) Ze zrozumiałych przyczyn nazwisk nie podajemy.

**) „Geriatra” — Praca zbiorowa pod red. doc. dr. J. Rutkiewicza.

BARIERY CZY KŁODY?

W dyskusjach nad zdrowiem służby zdrowia człowiek stary, przewlekle chory, występował najczęściej jako animowa wielkość liczbową, blokująca miejsca w szpitalach. Najmniej sprawami specjalnych domów opieki społecznej zainteresowane są powiatowe rady narodowe, na których budżecie znalazły się one w naszym województwie. A przecież Dziennik Urzędowy z 15

Pod znakiem rozrywki

Według wstępnych zapowiedzi telewizja postanowiła na tegoroczne święta wielkanocne przygotować program lekki, łatwy i przyjemny — słowem relaksowy, jak na dni wypoczynku przystało.

Z propozycji repertuaru filmowego sygnalizujemy inaugurację emisji (2 IV) nowo zakupionego serialu francuskiego „Arsen Lupin” o przygodach legendarnego dzentelmana — włamywacza. W czasie świąt zobaczymy melodramat muzyczny „I dalej będę śpiewać” z udziałem popularnej aktorki i piosenkarki Judy Garland. Walorem tego rozrywkowego filmu jest muzyka znakomitego kompozytora Saula Chaplina.

Starsi widzowie będą mieli okazję przypomnieć sobie, a młodzi zapoznać się z zabawną komedią radziecką zrealizowaną w czasie ostatniej wojny — „Antoni Iwanowicz gniewa się”.

Dla widzów młodzieżowej telewizji przygotowała dwie pozycje filmowe — radziec-

kich „Chłopcy z fantazją” i angielską „Awanturę o Iwa”.

Melomani obejrzą „Godzinę Orfeusza” — kolejne wydanie magazynu aktualności muzycznych, przygotowanego i prowadzonego przez J. Ekierta, L. Kidyńskiego, Z. Sierpińskiego i J. Waldorffa. „Koncert muzyki popularnej” to oddzielna pozycja świąteczna w wykonaniu Orkiestry PR i TV pod dyktando Stefana Rachonia. Prawdziwym rodzynkiem muzycznej części świątecznego programu będzie recital Stefana Woytowicza w scenarii pałacu pszczyńskiego. Artysta towarzyszyć będzie Wielkiej Orkiestrze Symfonicznej Polskiego Radia i Telewizji pod batutą Jana Krenza.

Teatr telewizyjny przygotował dwa monodramy: Tadeusza Nowaka „A jak królem, a jak katem będziesz” — wykonawczy Krystyna Borowicz, oraz Antoniego Czechowa — „O szkodliwości palenia tytoniu”. W monologu Iwana Iwanowicza Niuchina zobaczymy Tadeusza Fijewskiego.

Poniedziałkowy Teatr uraczy nas jedną z czołowych sztuk Mollera „Szkolą żon”, w reżyserii Jerzego Gruzdy. Dla młodocianej widowni przeznaczona jest poetycka „Piękna i bestia” na nowo opowiedziana przez Stanisława Grochowiaka.

Teatr Rozrywki proponuje komedię psychologiczną znanego autora lat międzywojennych Bruno Winawera „R.H. inżynier” w reżyserii Edwarda Dziembowskiego. Tematem potraktowanym humorystycznie są obsesje, psychozy, a także psychoanalityczne metody leczenia.

W świątecznym programie znajduje się kolejny konkurs na piosenkę — przebieg, amerykański show oraz widowisko „Z teki folklorystycznej Adolfa Dygacza” poświęcone tematowi wiosny i tradycjom ludowym związanym z Wielkanocą w muzyce folklorystycznej.

I tradycyjnie już, w święta rozegra się teleturniej. Tym razem będziemy świadkami zmagania dwóch grup zawodowych — budowlanych i włókienniczych. Tytuł teleturnieju „Włókno, morze i hobby”.

W zestawie świątecznym jest jeszcze — program autorstwa Beaty Artemskiej z cyklu „Gwiazdy tamtych dni” prezentujący aktora operetki — Józefa Redę. (mch)

PLASTYKA

Młoda Polska w rzeźbie

Malarstwo i grafika zdążyły wszystkie większe ekspozycje retrospektywne sztuki polskiej ostatniego stulecia. O rzeźbie wiemy natomiast najmniej i jeśli nawet spotkamy się z nią na wystawach, to niemal wyłącznie w ujęciu monograficznym, przez pryzmat indywidualnego dorobku któregoś z wielkich artystów. Na tym tle obecna ekspozycja rzeźbiarska Muzeum Narodowego w Poznaniu nabiera szczególnego znaczenia. Wypływa ono tu z jednego jeszcze powodu.

Przedmiotem tej wystawy jest bowiem rzeźba okresu Młodej Polski i secesji, a więc epoki przeżywającej obecnie niestabilny renesans zainteresowania w malarstwie, grafice i rzemiośle artystycznym. Jak przedstawiał się ten sam rozdział w polskiej rzeźbie i czy tutaj także możemy znaleźć cechy zbieżne z tym wszystkim co „legło u podstaw formowania się nowoczesnego programu sztuki polskiej na przełomie wieków, oto główne pytanie, na które stara się m. in. dać nam odpowiedź wystawa.

Program artystyczny i stylotwórczy Młodej Polski najsilniej zaznaczył się niewątpliwie w malarstwie, grafice i rzemiośle artystycznym. Rzeźba nie odgrywała w tym względzie tej roli, co pozostałe dziedziny sztuki. Nie miała dostatecznego mecenatu, ani zleceń na większe monumentalne pomnikowe realizacje. Pozostała więc bardziej tradycyjna niż np. malarstwo i w mniejszym też stopniu ulegała stylotwórczym tendencjom swej epoki, tak charakterystycznym np. dla rzemiosła artystycznego, lubującego się w liniach nieokreślonych i falistych, w kompozycji asymetrycznej, w bogatym zdobnictwie.

Po części tłumaczyć to naturalne ograniczenia samej materii rzeźbiarskiej i tworzywa, z którego była kształtowana, uwypuklające spójność formy, „gestość”, ciężar bryły. Ale nie ze wszystkim chyba. Piętno epoki silnie natomiast zaznacza się w jej ideologii artystycznej, w programie sztuki zmierzającym w stronę symbolizmu, głoszącym katastrofizm, walkę płci itd. Widać się to szczególnie, jak to podkreśla Ligia Wilkowska we wstępie do katalogu wystawy, z wpływem skandynawskiego o-

raz niemieckiego symbolizmu transponowanego na grunt polski przez czołowego ideologa artystycznego tych czasów — Stanisława Przybyszewskiego.

Miała jednak rzeźba polska tych lat duże, chociaż nie mieszające się bez reszty w programie Młodej Polski indywidualności twórcze. Największą z nich, zwłaszcza na tle całej swej późniejszej twórczości, był oczywiście Xawery Dunikowski, reprezentowany tu m. in. „Madonna” z 1907 roku oraz „Macierzyństwo”.

Cechy najbardziej zbieżne z tym, czym była cała sztuka tego okresu odnajdujemy w pracach Bolesława Biegasa oraz Franciszka Flauma, typowego przedstawiela skandynawsko-niemieckiego symbolizmu w rzeźbie polskiej. W twórczości pozostałych rzeźbiarzy tego okresu wpływ Młodej Polski, symbolizmu i secesji był już mniej istotny i to właśnie powodowało Muzeum, że zatytułowało tę wystawę „Polska rzeźba lat 1890 — 1914”, a nie rzeźba Młodej Polski, na zasadzie analogii z wystawami malarstwa.

Z kręgu artystów pozostają-

Rzeźba Konstantego Laszczki „Portret damy”, terrakota.

cych pod wpływem sztuki francuskiej i wielkiego jej przedstawiciela Auguste Rodina wymienić należałoby jeszcze prace Konstantego Laszczki, Ludwika Pugeta i Wacława Szymanowskiego, a z rzeźbiarzy związanych ze środowiskiem poznańskim, plakiety i medale Władysława Marcinkowskiego oraz Jana Wysockiego.

OLGIERD BŁAŻEWICZ

Rocznica układu Polska — NRD

Dokończenie ze str. 3

wania wspólnych placówek lub zespołów naukowo-badawczych, biur projektowych i konstrukcyjnych, tak bardzo przecież ułatwiających wzajemne przenikanie się najlepszych doświadczeń w dziedzinie produkcji czy organizacji pracy. Podjęliśmy współpracę w pełnym tego słowa znaczeniu kompleksową, obejmującą wszystkie kolejne fazy produkcji i jej realizacji, począwszy od prac badawczych, poprzez podział produkcji i wzajemne dostawy maszyn czy elementów kooperacyjnych, aż do organizacji zbytu, a następnie także obsługi technicznej wyprodukowanych urządzeń. Jak twierdzą fachowcy i co potwierdza już praktyka, jest to jedna z najbardziej ekonomicznych form gospodarskiego współdziałania dwu, czy kilku organizmów gospodarczych.

Przykłady tych nowych

form są nam już dziś z grubsza znane. Wspólna budowa i eksploatacja na terenie Polski zakładów przedziałniczych (które w przyszłości rozwiną się w wielobranżowy kombinat włókienniczy), wspólna budowa wytwórni łożysk, dwu fabryk mebli, wytwórni okuć z metalu i tworzyw sztucznych — to pozycje już wynegocjowane, bądź przygotowane do negocjacji w okresie ostatnich miesięcy. Po raz pierwszy znalazły się we wspólnym opracowaniu założenia rozwojowe przemysłu chemicznego obu krajów do roku 1980, w szczególności w zakresie petrochemii i związanych z nią przemysłów stanowiących bazę surowcową dla produkcji mas plastycznych, włókien syntetycznych i środków piorących.

Jeśli chodzi o współpracę kompleksową w znaczeniu, o którym była mowa poprzednio, szczególnie obiecujące rysuje się ona w branży, w której NRD ma bogatą tradycję i doświadczenia i która również w Polsce charakteryzuje się wysoką dynamiką rozwoju, a mianowicie w elektronice. Na pierwszy ogień poszły tu półprzewodniki i elektroniczne obwody scalone, a także urządzenia do ich produkcji; porozumienie o podjęciu zintegrowanych badań i obliczeniach na długie lata specjalizacji wytwórczej w tym zakresie podpisał niedawno kierownicy odpowiednich resortów obu krajów. Podobnym porozumieniem objęto badania rozwojowe i produkcję wyposażenia statków morskich.

Wzajemny podział pracy w produkcji niektórych typów maszyn włókienniczych, maszyn budowlanych i drogowych, łożysk tocznych, wyrobów hutniczych — to dalsze, niepełne zresztą przykłady rozwijającej się coraz bardziej współpracy. Ostatnio do kręgu wspólnie rozwiązywanych spraw produkcyjnych doszło budownictwo, w tym także mieszkaniowe: wyciągnęliśmy wspólnie uzasadniony wniosek, że lepiej i taniej będzie się budować domy w oparciu o wybrane spośród najlepszych, ujednolicone w obu krajach systemy prefabrykacji i montażu, stosując jednolitą technologię i specjalizację wytwórczą w sprzęcie budowlanym.

Z najnowszych osiągnięć współpracy nie sposób pominąć widocznego „gołym okiem” zasadniczej przemiany w organizacji i rozwoju ruchu turystycznego, dla którego w związku z niedawnym zniesieniem paszportów otworzyły się nie mające dotychczas precedensu perspektywy. Ich racjonalne wykorzystanie nie pozostanie bez widocznego i coraz większego wpływu na dalszy rozwój i zacieśnianie więzi ekonomicznych między obu krajami.

J. M.

ROMAN KWIATKOWSKI

Ireneusz P. pozostawił samochód na strzeżonym parkingu będącym pod opieką spółdzielni inwalidów w G. Następnego dnia odbierając wóz stwierdził, że jest on otwarty, a że środka zginęło pozostawione w teczce ponad 13 tysięcy złotych. Sprawców kradzieży nie udało się ustalić. Wobec tego poszkodowany wystąpił z powództwem o zwrot utraconej kwoty przez ciwko prowadzącej parking spółdzielni. Strona pozwana oświadczyła jednak, że zakres jej obowiązków obejmował jedynie ochronę samochodu, nie dotyczył natomiast strzeżenia pozostawionych w nim pieniędzy.

Dozorujący parking pracownik nie został nawet uprzedzony przez właściciela samochodu, że znajduje się w nim tak znaczna suma.

Sprawa trafiła na wokandy Sądu Wojewódzkiego, który zwrócił się do Sądu Najwyższego o rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego, czy to umowy o przechowanie samochodu na strzeżonym parkingu można stosować przepisy ko-

deksu cywilnego, ograniczające odpowiedzialność osób utrzymujących hotele i podobne zakłady za utratę lub uszkodzenie papierów wartościowych, kosztowności itp., pozostawionych przez korzystających z ich usług klientów do wysokości 5000 złotych.

Sąd Najwyższy w obszernej

Paragraf i życie

Kradzież na parkingu

uchwale określił zakres cywilnej odpowiedzialności osób i instytucji prowadzących parkingi: „Wątpliwości, czy przedmiotem przechowania — stwierdził S.N. — jest sam tylko samochód, czy też samochód wraz z jego zawartością, należy rozważyć mając na względzie społeczno-gospodarcze przeznaczenie strzeżonych parkingów. W szczególności, jeśli chodzi o samochody oso-

bowe, to stanowią one nie tylko środek służący do przewożenia ludzi, ale także ruchomości jego użytkowników (ubranie, żywność, pieniądze, aparaty fotograficzne, dokumenty itp.). Z drugiej strony, parking strzeżony ma umożliwić posiadaczowi samochodu jego opuszczenie i swobodne poruszanie się bez noszenia ze sobą rzeczy, znajdujących się w samochodzie. Z tych względów uznać należy, że przedmiotem przechowania na parkingu strzeżonym jest nie tylko samochód, lecz i jego zawartość. Oczywiście, w regulaminie parkingu można wyłączyć pewne rzeczy spod przechowania, bądź zobowiązać składającego do oddania ich w odrębne przechowanie. Dotyczyć to może w szczególności pieniędzy. W braku takiego regulaminowego zastrzeżenia prowadzący parking odpowiada za straty wg ogólnych zasad przewidzianych w kodeksie cywilnym.

M. M.

Uchwała S. N. oznaczona jest sygnaturą III Cz. P. 2/70.

sumpcyjne oraz budownictwa mieszkaniowego. Musimy także kupować niektóre surowce i materiały dla tych samych celów, dla zaspokojenia coraz wyższych potrzeb ludności.

Zwiększenie rozmiarów importu może nastąpić bądź przez odpowiednie rozszerzenie eksportu, bądź w drodze uzyskania kredytów zagranicznych. Jak wiadomo w bieżącej pięcioletce podejmujemy największy w naszej historii wysiłek inwestycyjny. Gdybyśmy, ustalając nasze zamierzenia rozwojowe, liczyli tylko na własne

rach, które odpowiadają stawianym celom społecznym”.

Zaciągane kredyty należy traktować nie jako przykrą konieczność, lecz jako element racjonalnej polityki gospodarczej, z powodzeniem stosowany przez wszystkie kraje, w tym również o wiele od nas bogatsze, zarówno socjalistyczne jak i kapitalistyczne. Opiacalność kredytów określa ją także warunki ich spłaty. W odniesieniu np. do kompletnych obiektów, bądź maszyn i urządzeń produkcyjnych możliwe jest uzyskanie

kredytu przy oparciu go na gwarancjach rządowych. W przypadku właściwego doboru takich obiektów i przeznaczenia ich do produkcji eksportowej istnieje realna możliwość samospłaty takiego kredytu eksportem gotowej produkcji.

Oczywiście, przy kredytach długoterminowych obowiązuje oprocentowanie kredytu. Warto jednakże przypomnieć, że postępujący w krajach kapitalistycznych proces inflacji, wywołujący systematyczne deprecjonowanie się wartości walut, powoduje jednocześnie obniżenie realnej wartości spłat zaciągniętych kredytów.

Inaczej nieco przedstawia się problem importu towarów konsumpcyjnych. Istnieją tu kredyty specjalne, udzielane przez niektóre kraje przy eksporcie nadwyżek towarów rolno-spożywczych. Typowym przykładem może tu być import zboża z USA, oparty na długoterminowym kredycie,

M
A
K
A
ENCYKLOPEDIA
W
O
WIEDZY
O
OBYWATELSKIEJ

Kredyty, będące powszechnym instrumentem wymiany międzynarodowej, są dla każdego państwa jedną z dziedzin rezerw zewnętrznych, które mogą być pomocne w realizowaniu programu przemian społeczno-gospodarczych, w rozwiązywaniu szeregu ekonomicznych problemów.

Wokół kwestii kredytów nagromadziło się w ciągu ostatnich lat sporo błędnych poglądów i nieporozumień. Unikając jak ognia zaciągania kredytów za granicą, wysuwano ciągle ten sam argument: łatwo jest wziąć kredyt, ale trudno go spłacić. Podkreślano przy tym, że w przyszłości obciążać on będzie nasz bilans płatniczy, a zatem zmniejszy się dyspozycyjność wpływów dewizowych, uzyskiwanych z eksportu. Obawy te były oczywiście bezpodstawne, a argumentacja uproszczona i pozbawiona głębszego uzasadnienia ekonomicznego.

Polska a kredyty zagraniczne

się w rezultacie szeregu procesów, które cechowały i znamionują nadal rozwój gospodarki poszczególnych krajów oraz podlegającą istotnym zmianom sytuację na rynku światowym. Są to w szczególności zjawiska związane z postępowaniem technicznym, z przechodzeniem szeregu wysoko rozwiniętych krajów do wyższej formy międzynarodowego podziału pracy oraz faktem, że rynek światowy coraz bardziej przekształca się z rynku sprzedawcy w rynek kupujący go.

Co nam dają kredyty zagraniczne? Ostatnio wielokrotnie podkreślano, że dalszy ekonomiczny rozwój kraju uzależniony jest od dynamiki wzrostu obrotów handlu zagranicznego, a więc i zwiększenia zakupów importowych. Musimy kupować maszyny i urządzenia dla unowocześnienia procesu wytwórczego, dla przyspieszenia rozwoju gałęzi wytwarzających artykuły kon-

zasoby, sami wznosilibyśmy bariery szybkiemu postępowi gospodarki. Aby nie ograniczać bieżącego spożycia przez nadmierne koszty związane z inwestowaniem, zaciągamy na te cele kredyty zagraniczne. Wszakże obok zadania dynamiki i unowocześniania gospodarki mamy w najbliższym pięcioletciu zrealizować ważny cel: wydatnie poprawić warunki bytu ludności.

Te, zdawałoby się, nie do pogodzenia w jednym odcinku czasu oba zadania stają się realne dzięki pomocy z zewnątrz. Ocena ta m. in. znalazła wyraz w referacie premiera Piotra Jaroszewicza na VI Zjeździe partii. Stwierdził on, że „modernizacja potencjału przemysłowego przy równoczesnym wzroście stopy życiowej wymaga posługiwania się kredytami zagranicznymi. Pozwala to zrealizować program rekonstrukcji gospodarki przy utrzymaniu części dochodu narodowego do podziału w rozmiar

Na poznańskiej pływalni

Halowe mistrzostwa Polski Mecz Polska — Bułgaria

Jeszcze w tym miesiącu dwukrotnie będziemy gościli w Poznaniu najlepszych pływaków Polski. Z okazji 50-lecia istnienia Polskiego Związku Pływackiego i 45-lecia Poznańskiego Okręgowego Związku Pływackiego, działaczom stolicy Wielkopolski powierzono organizację XXV Halowych Mistrzostw Polski i międzypaństwowego meczu Polska — Bułgaria. Obie te imprezy odbędą się na pływalni przy ulicy Chwiałkowskiego.

Po raz pierwszy od dłuższego czasu sympatycy pływactwa w Poznaniu będą mieli okazję oglądać czołówek tej dyscypliny sportu. Na mistrzostwa Polski które rozpoczyna się dzisiaj, zgłosiło swój udział 176 zawodników (w tym 74 kobiety), którzy uzyskali wymagane bardzo wysokie w tym roku minia. Najwięcej pływaków i pływaczek zgłosił AZS AWF Warszawa — 16. Śląsk Wrocław reprezentować będzie 11 zawodników, Astorię Bydgoszcz — 11, Lecha Poznań — 10, Polonię Bytom — 8, Wartę Poznań 5, itd.

W ciągu trzech dni trwania mistrzostw rozegranych zostanie 26 konkurencji. Nas poznaniaków, najbardziej interesuje start zawodników miejscowych, z których kilku ma szansę walczyć o medale. Do grona faworytów trzeba niewątpliwie zaliczyć Ewę Kobielską (Lech), która wystartuje na dystansach 100 i 200 metrów stylem grzbietowym. Zawodniczka ta miałaby również poważne szanse na medal na dystansach 200 i 400 stylem zmiennym ale niestety układ konkurencji jest taki, że z czegoś trzeba było zrezygnować. Kobielską najprawdopodobniej popłynie dodatkowo na 100 dowolnym. Sporo do powiedzenia powinny mieć również Teresa Zarzeckańska z Lecha i Grażyna Cabaj z Warty, w wyscigach na 100 i 200 klasycznym. Ich najgroźniejszą konkurentką będzie niewątpliwie reprezentantka Juweni Wrocław — Neczak, mistrzyni Polski na 100 klasycznym z ubiegłego roku. Na dobre miejsce ma również szanse Ewa Wender (Lech) na 200 m stylem grzbietowym. Wśród mężczyzn do faworytów zaliczają się Cezary Smiglak z Lecha w wyscigach na 100 i 200 klasycznym oraz Jerzy Czapliński (Warta) na 100 i 200 motylnym. Bardzo interesującą zapowiedzią są konkurencje grzbietowe mężczyzn, gdzie o medale walczyć będą Ducik (Wisła), Załuski (AWF), Rejman (Lech) i Duczmal (Warta).

Mistrzostwa w Poznaniu są pomyslane jako kolejny egzamin na-

szej czołówki, przygotowującej się do startu w Igrzyskach Olimpijskich w Monachium, a ponadto posłużyć trenerom do ustalenia składu na mecz z Bułgarią, który 22 i 23 bm odbędzie się w naszym mieście. Polscy pływacy dwukrotnie już spotykali się z Bułgarami w oficjalnym meczu międzypaństwowym, wygrywając zarówno w Kielcach jak i w Sofii.

Kędziora liderem

Sekcja szachowa KKS Lech przeprowadza w roku jubileuszowego klubu cztery równoległe turnieje. W turnieju głównym rozegrano wczoraj 5 pojedynków. Wszystkie partie — co jest ciekawostką — wygrano czarnymi figurami. Kędziora pokonał Ruczyńskiego, Baranowski Rzemyszkiewicza, Sobie rajewicz Jablonkę, Zieliński Stońskiego oraz Ignacy Nowak Iręneusza Nowaka.

W tabeli turniejowej prowadzi Kędziora, mając 7 pkt. z 7 gier, przed aktualnym mistrzem Wielko polski Ign. Nowakiem i Zielińskim po 5 pkt. W turnieju „A” prowadzi Zagarski 4 z 5 i Halaszyn 4 z 6. W turnieju „B” Jerzy Nowak 4 z 5 oraz w turnieju „C” Ockert 9 pkt. z 9 gier. (nt)

dalekopisem

SZACHOWE MISTRZOSTWA POLSKI

W spotkaniach IX rundy szachowych mistrzostw Polski Radzikowska wygrała z Krawciewicz, Erenska z Dembecką i Litmanowiczowa z Litwińska.

Po dziewięciu rundach czołową pozycję zajmuje nadal Litmanowiczowa — 7,5 pkt. przed Erenską i Radzikowską po 7 pkt.

BOKSERSKA NIESPODZIANKA

Największa niespodzianka eliminacji rozgrywanych w Bydgoszczy mistrzostw Polski juniorów w bok sie była we wtorek porażka mistrza Polski wagi muszej Mieczysława Rutha (Pogoń Szczecin) z Włodzimierzem Popielarczykiem (Brda Bydgoszcz). Walka była bardzo wyrównana i zaciekła do ostatniego gongu. Na wysokim poziomie stał pojedynek w wadze lekkiej pomiędzy Lesiakem (Łódź) i Górą (Bydgoszcz). Wygrał zasłużenie reprezentant gospodarzy. Nie zachwycił natomiast zdobywca złotego medalu z poprzednich mistrzostw — J. Tadeych w wadze pół średniej, który wprawdzie wygrał z żywiłowem A. Grzesiewiczem (Legia Warszawa, ale walczył znacznie poniżej swych możliwości.

PIŁKA NOŻNA

W Leicester odbył się powtórkowy mecz 1/8 rozgrywek o piłkarski puchar Anglii, w którym Arsenal wygrał z Derby County 1:0.

Po sukcesy do Aleksandrii?

Uczestnicy międzynarodowych tenisowych mistrzostw ARE, które zakończyły się w Kairze, przebieśli się do Aleksandrii, gdzie rozpoczęły się międzynarodowe mistrzostwa tego miasta. W imprezie tej uczestniczą również polscy zawodnicy, którzy w pierwszej rundzie wygrali swe pojedynki. Flak pokonał Dibczewa (ZSRR) 6:0, 4:6, 6:2. Gasiorek wygrał z McCormicem (Kanada) 6:3, 6:1, a Rybakczyk zwyciężył Geberta (NRF) 12:10, 6:0. (o-za)

Kto zdobędzie „Puchar Kibica“?

Wzorem lat ubiegłych Polski Związek Piłki Nożnej wspólnie z redakcją tygodnika „Sportowiec” organizuje w nadchodzącym sezonie współzawodnictwo o „Puchar Kibica”. Trofeum to przypadnie kibicom tej drużyny I lub II ligi, która podczas ligowych spotkań piłkarskich zyska miłośników najbardziej kulturalnej, obiektywnej i sympatycznej.

Kryteria tego współzawodnictwa to — ogólne zachowanie publiczności, stosunek widzów do przeciwnika swojej drużyny, reakcja na orzeczenie arbitra, a także dobrze zorganizowana służba informacyjna i porządkowa. (o-za)

TROLLYGEN ZDOBYTY

Przebijający w Norwegii czterogłowy zespół wspinaczy z klubu wysokogórskiego: Andrzej Dworak, Wojciech Jedliński, Ryszard Kowalewski i Tadeusz Piotrowski odniósł kolejny sukces. W dniach od 5 do 12 marca Polacy przeszli, jako pierwsi w zimie, północny filar szczytu Trolltunga. Urwisko to mające 2600 m wysokości zaliczane jest do najtrudniejszych technicznie i najbardziej uciążliwych wspinaczek w górach Norwegii.

Pierwszy mecz tych drużyn zakończył się remisem 2:2.

BOKS ZAWODOWY

Roger Menetrey (Francja) obronił tytuł mistrza Europy wagi pół średniej w bokse zawodowym, zwyciężając w 6 rundzie przez k.o. swego rodaka Roberta Gallois.

LEKKOATLETYKA

Ludmila Skołobanowa ustanowiła rekord ZSRR w pięcioboju lekkoatletycznym, startując w halowych zawodach w Leningradzie. Uzyskała ona 4800 pkt. poprawiając dotychczasowy wynik o 139 pkt. W poszczególnych konkurencjach Skołobanowa uzyskała wyniki: 100 ppł. — 14,1, kula — 13,92, skok wzwyż — 162, skok w dal — 596, 200 m — 26,0.

NARCISARSKI PE

W szwajcarskiej miejscowości Leysin rozegrano slalom specjalny kobiet zaliczany do Pucharu Europy. Zwycięzcia Anneliese Leibetseder (Austria), która uzyskała łączny czas dwu przejazdów 78,89 sek. Drugie miejsce zajęła Amerykanka Patty Boydston — 79,92.

GIMNASTYKA

W Londynie odbył się międzynarodowy turniej gimnastyczny. Zawody kobiet rozegrano tylko w trójboju, który wygrała Karin Janz (NRD) — 27,70 pkt. przed Van Gerwen (Holandia) — 27,20 pkt. Wśród mężczyzn triumfował Rohner (Szwajcaria) — 45,95 przed Christowem (Bułgaria) — 44,80 pkt. (o-za)

Dnia 12 marca 1972 r. zmarł nasz były długoletni i zasłużony pracownik — rencista,

odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi

JAN DRZEWIECKI

Cześć Jego pamięci!

Wyrazy głębokiego współczucia Rodzinie Zmarłego składają

Dyrekcja — Podstawowa Organizacja Partyjna Rada Zakładowa — Rada Robotnicza — załoga Fabryki Maszyn Rolniczych „Rofama” w Rogoźnie Wlkp.

K2553

Dnia 14 marca 1972 r. odeszła od nas na zawsze po pracowitym życiu i ciężkiej chorobie, opatrzona Sakramentami św., moja najdroższa i najukochańsza matka, najtroskliwsza babcia, babababcia, siostra, ciocia, bratowa i kuzynka

JADWIGA KUCHARSKA

z domu Kokocińska

Pogrzeb odbędzie się w czwartek, dnia 16 bm. o godz. 14.15 na cmentarzu junikowskim.

O bolesnej stracie zawiadamia

córka z rodziną

Poznań, ul. Słowackiego.

8852g

† Z głębokim żalem zawiadamiamy, że w dniu 13 marca 1972 r. zasnął w Bogu, nasz ukochany ojciec, teść i dziadek, przeżywszy lat 81, sp.

LEON ŻUROWSKI

kupiec drzewny

Pogrzeb odbędzie się w czwartek, dnia 16 bm. o godz. 11 na cmentarzu na Junikowie.

Msza św. zostanie odprawiona w dniu pogrzebu o godz. 9 w kościele O. O. Bernardynów.

W smutku pogrążone

córki i rodzina

Poznań, ul. Garbary 1 m. 19.

8748g

GŁOS WIELKOPOLSKI — Poznań 2, Grunwaldzka 19. Redaguje kolegium: Feliks Biliński, Marian Flejsierowicz (zastępca redaktora naczelnego), Radeusz Kaczmarek (sekretarz redakcji), Zbigniew Mika, Wiesław Porzycki (redaktor naczelny).
• Telefon: centrala 600-41, łączą wszystkie działy. Informacje dla czytelników — dział łączności z czytelnikami — 657-18. Redaktor naczelny — 454-09. Zastępca red. naczelnego — 657-18. Sekretarz redakcji — 448-85. Sekretariat — 454-09. Dział mierni — 659-39. Redakcja nocna — 430-73 i 453-31.
• Wydawca: Poznańskie Wydawnictwo Prasowe RSW „PRASA”. • Biuro Ogłoszeń — Poznań, Grunwaldzka 19, telefon: 659-16 i 600-41. Za treść i terminy druku ogłoszeń redakcja nie odpowiada. • Reklamy nie zamówionych redakcją nie zwraca. • Druk: PZG im. M. Kasprzaka — Poznań. Zwieryżdnienia 3. • Prenumerata: Wpłaty bez żadnych ograniczeń na kwartał (30 zł) półroczne (78 zł) lub rok (156 zł) przyjmują do dnia 15 miesiąca poprzedzającego okres prenumeraty — za pośrednictwem blankietów PKO — PUPiK „Ruch”. Poznań, Złotych 2, telefon: 659-16 i 600-41. Do dnia 15 poprzedzającego okres prenumeraty — listownie i urzędowo pocztowo. K. 5

Przetargi

Komitet Wojewódzkiej Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w Poznaniu, ul. Czerwonej Armii 78 — ogłasza na dzień 29 marca 1972 r. PRZETARG NIE-OGRANICZONY na samochody osobowe marki: — „Warszawa” typ 204, cena wywoławcza 30.000,— zł — „Warszawa” typ 204, cena wywoławcza 30.000,— zł — „Warszawa” typ 204, cena wywoławcza 30.000,— zł

Przetarg odbędzie się o godz. 10 w Izbie Rzemieślniczej — Poznań, ul. Marchlewskiego 108/112.

Samochody oglądać można na dwa dni przed przetargiem w godz. od 10 do 14 w garażach Wojewódzkiej Rady Narodowej — Poznań, ul. Marii Magdaleny 1-3.

Przystępujący do przetargu winien wpłacić do kasy Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Poznaniu, ul. Czerwonej Armii 78 — wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej, najpóźniej w przeddzień przetargu. 8751g

Pracownicy poszukiwani

Wyższa Szkoła Ekonomiczna w Poznaniu, ul. Marchlewskiego 146/150 — przyjmie zaraz:

- ZASTĘPCĘ DYREKTORA ADMINISTRACYJNEGO — wykształcenie wyższe ekonomiczne z praktyką,
- KIEROWNIKA DZIAŁU OSOBOWEGO — wykształcenie wyższe prawnicze z praktyką,
- KIEROWNIKA MAGAZYNU GOSPODARCZEGO — wykształcenie średnie z praktyką.

Zgłoszenia przyjmuje się w pokoju nr 67, I piętro. M1997

Zjednoczenie Przemysłu Taboru Kolejowego w Poznaniu zatrudni zaraz:

- REWIDENTA resortowego — wymagane wyższe względnie średnie wykształcenie ekonomiczne, prawnicze lub techniczne oraz znajomość organizacji i ekonomiki przedsiębiorstw przemysłowych.
- Warunki pracy i płacy do uzgodnienia.
- Oferty z życiorysem należy kierować do Wydziału Kadr Zjednoczenia Poznań, ul. Dzierżyńskiego 231/239. K1187

Przedsiębiorstwo Produkcji Pomocniczej i Montażu Budownictwa Rolniczego we Wrześni — zatrudni zaraz:

- INŻYNIERA KONSTRUKTORA z uprawnieniami budowlanymi, pożądana znajomość konstrukcji stalowych, na stanowisko gł. technologa;
- INŻYNIERA TECHNOLOGA o specjalności prefabrykacji, z uprawnieniami — na stanowisko gł. technologa;
- INŻYNIERA BUDOWL. — na stanowisko gł. inżyniera d/s produkcji;
- INŻYNIERA WZGL. TECHNIKA MECHANIKI na stanowisko gł. mechanika w Betoniarńi Oborniki;
- INŻYNIERA WZGL. TECHNIKA ELEKTRYKA na stanowisko gł. energetyka w Betoniarńi Oborniki;
- INŻYNIERA BUDOWN. na zastępcę kierownika zakładu.

Warunki pracy i płacy oraz mieszkaniowe do uzgodnienia w przedsiębiorstwie.

Zgłoszenia z odpisem dyplomów i zaświadczeń prosimy kierować pod adresem przedsiębiorstwa: Września, ul. Wrocławska 15. K1800

Komenda Wojewódzka MO w Poznaniu — zatrudni zaraz do pracy w brigadzie remontowo-budowlanej następujących pracowników:

- TECHNIKA BUDOWLANEGO — posiadającego uprawnienia, na stanowisko kierownika budowy (robót),
- TECHNIKA BUDOWLANEGO lub EKONOMI-STE ze znajomością rozliczeń materiałowych,
- DEKARZY,
- BLACHARZY.

Warunki pracy i płacy do omówienia z kierownictwem brigady materiałowej budowlanej — Poznań, ul. Kochanowskiego 3.

Praca na terenie miasta Poznania. K2495

Praca Nauka

Gospośia samodzielną do 2 osób pracujących, potrzebna. Warunki bardzo dobre (oddzielny pokój). Oferty „Prasa” Grunwaldzka 19 dla 8357g.

Samodzielną do prowadzenia gospodarstwa domowego, poszukuje ogrodnik. Oferty „Prasa” Grunwaldzka 19 dla 8589g.

Murarzy — tynkarzy oraz pomocnika — zatrudnie. Marszałkowska 4a m. 7, tel. 670-273. 8743g

Przyjmę panienkę do pomocy w domu, chętnie z prowincji. Warunki dobre, oddzielny pokój. Zgłoszenia: tel. 67-21-76. 8134g

Murarzy i robotników, zatrudnie na stałe. Poznań, Goplańska 18a, tel. 709-71. 8454g

† Z głębokim żalem zawiadamiamy, że dnia 14 marca 1972 r. zmarła opatrzona Sakramentami św., po długich i ciężkich cierpieniach, zmarła nasza najukochańsza i nigdy niezapomniana mamusia, teściowa i babunia, przeżywszy lat 69, sp.

STANISŁAW GULCZYŃSKA

z domu JUDEK

Pogrzeb odbędzie się w czwartek, dnia 16 bm. o godz. 10.30 na cmentarzu górczyńskim. Msza św. odbędzie się tego samego dnia o godz. 7 w parafii św. Krzyża na Górczynie.

W ciężkim smutku pogrążeni

syn, synowa, córki, zięciowie i wnuki

8845g

† Dnia 11 marca 1972 roku odeszła od nas na zawsze po ciężkich cierpieniach, opatrzona Sakramentami św., najdroższa mamusia, teściowa i babcia

KAZIMIERA WOJTKOWIAK

z domu KACZMAREK

Pogrzeb odbędzie się w czwartek, dnia 16 bm. o godz. 12.30 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.

Pogrążeni w smutku i żalu

syn, synowa i dzieci

Plewiska, ul. Skórzewska 22.

8739g

† Dnia 13 marca 1972 roku zmarł po długich i ciężkich cierpieniach, nasz ukochany i najdroższy mąż, szwagier i wujek, sp.

ANTONI PAKUŁA

Pogrzeb odbędzie się w piątek, dnia 17 bm. o godz. 13.40 na cmentarzu junikowskim.

O bolesnej stracie zawiadamia

żona z rodziną

Poznań, Rybnicka 21 (Junikowo).

8868g

Poznańskie Przedsiębiorstwo Budownictwa

Lądowo- i Wodno-Inżynierskiego

„HYDROBUDOWA - 7 w Poznaniu,

ulica Sienkiewicza nr 22

przyjmie uczniów bez egzaminów wstępnych do nauki w Zasadniczej Szkole Budowlanej — w zawodzie:

CIEŚLA BUDOWLANY

♦ Nauka trwa 2 lata i jest wliczana do stażu pracy,

♦ W okresie nauki uczniowie otrzymują wynagrodzenie:

— w I roku — 420,— zł

— w II roku — 500,— zł + do 25 % premii.

♦ Dla zamiejscowych zapewniamy miejsca w internacie.

Do wniosku o przyjęcie należy dołączyć: życiorys, odpis metryki urodzenia, 3 fotografie, świadectwo zdrowia szkoły podstawowej, świadectwo szczenięcia ospy i świadectwo ukończenia szkoły podstawowej.

Zgłoszenia przyjmuje Dział Zatrudnienia i Płac „Hydrobudowy 7” w Poznaniu, ul. Sienkiewicza 22, pokój 24 (parter) do dnia 10 lipca 1972 roku. K1949

SPÓŁDZIELNIA PRACY

„METAL-TRAKCJA”

w Poznaniu, ul. Lutycka 95

uprzejmie zawiadamia, że z dniem 14. III. 1972 roku nastąpiła zmiana dotychczasowych numerów telefonu centrali 447-05 i 447-24

na nowy numer 404-59

K2478

Komunikaty

OBWIESZCZENIE

O LICYTACJI NIERUCHOMOŚCI

Komornik Sądu Powiatowego w Lesznie, ul. Szybowników nr 1 — na podstawie art. 953 § 1 kpc podaje do wiadomości, że dnia 17 kwietnia 1972 r. o godz. 9 odbędzie się w Sądzie Powiatowym w Lesznie, w sali nr 18, PIERWSZA LICYTACJA NIERUCHOMOŚCI stanowiącej gospodarstwo rolne o powierzchni 6,74,76 ha wraz z zabudowaniami, położonej w Bojanicach 43, pow. Leszno, a zapisanej w Państwowym Biurze Notarialnym w Lesznie K.w. 12371. Nieruchomość oszacowana została na 179,241,— zł, cena wywołania wynosi 134.431,— zł.

Przystępujący do przetargu obowiązany jest złożyć rekojmie w wysokości 13.444,— zł oraz przedłożyć zaświadczenie o posiadaniu kwalifikacji rolniczych. K2439

Okazyjnie sprzedam motorower „Jawa”, stan idealny, osobno części, zapasowy silnik, wózek inwalidzki, watek do wyrówniarki stolarskiej. Smochowice, Sianowska 38. 6652g

Pustaki stropowe ceramiczne „Akermana”, odbiorcom indywidualnym z tere nu województwa poznańskiego dostarcza Zakład Ceramiki Budowlanej — mgr Eugeniusz Skura, Gryfów Śląski, pow. Lwówek Śląski. K1320

Psa collie owczarka szkockiego, rodowodem, suczkę pięcioletnią, ładną zdrową — sprzedam. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 8554g.

Samochody

Kupię nową Syrenkę lub Volkswagena 1300, po małym przebiegu. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 7682gpr.

Warszawę sprzedam, nowy typ, stan idealny. Parking Merkury, od godz. 14. 8588g

† Z głębokim żalem zawiadamiamy, że w dniu 13 marca 1972 r. zmarł nagle, opatrzony Sakramentami św., mój najdroższy mąż, nasz ukochany ojciec i teść, przeżywszy lat 57, sp.

ALBIN ZBIGNIEW

WALIGÓRSKI

Pogrzeb odbędzie się w piątek, dnia 17 bm. o godz. 14.15 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.

W nieutulonym żalu pogrążeni

żona, córki, syn, synowa i rodzina

8810g

† Z głębokim żalem zawiadamiamy, że w dniu 13 marca 1972 r. zmarła po długiej i ciężkiej chorobie, opatrzona Sakramentami św., moja córka, najdroższa mamusia, bratowa i ciocia, przeżywszy lat 44, sp.

GERTRUDA FABIŃSKA

Pogrzeb odbędzie się w czwartek, dnia 16 bm. o godz. 13.40 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.

W smutku i żalu pogrążone

matka, dzieci i rodzina

Poznań, Engla 6 m. 7.

8793g

† Dnia 11 marca 1972 roku zmarła po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzona Sakramentami św., moja ukochana siostra, nasza ciocia i szwagierka, sp.

MARTA MAJEWSKA

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 15 bm. o godzinie 11 na cmentarzu na Miostowie — Główna.

Siostra i rodzina

Poznań, ul. Zawady 2.

8799g

† Z głębokim żalem zawiadamiamy, że dnia 12 marca 1972 roku zmarł, opatrzony Sakramentami św., mój niezapomniany, drogi mąż, nasz ukochany brat, szwagier i wujek, sp.

DEZYDERIUSZ KUJAWSKI

Pogrzeb odbędzie się dnia 16 marca 1972 roku o godz. 11.55 na Junikowie.

W smutku pogrążona

TEATRY

POLSKI — g. 16 „Kordian”.
NOWY — g. 19 „Córki pod
kluczem”.
OPERA — g. 19 „Lucja z Lam-
mermoor”.
OPERETKA — g. 19 „Kraina
uśmiechu”.
MARCINEK — g. 11 i 17 „Tymo-
teusz Majsterklepka”.

KINA

KINO DOBRYCH FILMÓW MU-
ZA — g. 10, 12, 30 „Shalako” (ang.
14 l.). g. 15, 17, 30 „Czyż nie do
bija się koni” (USA 16 l.).
APOLLO — g. 10, 12, 30, 15, 17, 30,
20 „Uciec jak najbliżej” (pol. 16 l.).
BALTYK — g. 15, 30, 18, 20, 15
„Agent nr 1” (pol. 14 l.).
CZERNASTKA — g. 10, 12, 14, 16,
18 „Złoty piękny dragoon”
(czeski 16 l.). g. 20 „Mayerling”
(fr. 14 l.).
GONG — g. 10, 12, 15, 17, 30, 20
„Pojeźdźcy w słońcu” (USA 16 l.).
GRUNWALD — g. 16 „Pustelnia
Parnaska” (fr. 14 l.). g. 19 „Sto
karabinów” (USA 16 l.).
GWIAZDA — g. 10, 12, 14 „Gwiaz-
da Południa” (ang. 11 l.). g. 16, 30,
19 „Czerwony namiot” (radz. 14 l.).
KOSMOS — g. 17, 19, 30 „Viva
Tepepa” (wl. 16 l.).
MALTA — g. 15, 18, 20, 15 „Ara-
beska” (ang. 14 l.).
MINIATURA — g. 16, 19 „Anna
Karenina” (radz. 16 l.).
OSIEDLE — g. 16, 18, 20 „Święta
grzesznica” (czeski 16 l.).
PANCERNIAK — g. 17, 19, 40
„Kłosa Alama” (radz. 14 l.).
PAŁACOWE — g. 14, 17
„Zmierzchnięty” (wl. 16 l.). g.
19, 45 DKF „Powiększenie”.
RIALTO — g. 10, 12, 30, 15, 17, 30, 20
„Bądź w porcie nocy” (USA 14 l.).
RUSALKI (Szwedzi) — g. 15,
17, 19, 30 „Przywilej” (ang. 16 l.).
SCALA — g. 16, 18, 20 „Nie o
niej nie wiedz” (wl. 16 l.).
WARTA — g. 10, 12, 30, 15, 17, 30,
20 „Viva Tepepa” (wl. 16 l.).
WCZASOWICZ (Puszczakow) —
g. 14, 15, 16, 18, 45 „Kat padania”
(radz. 14 l.).
WILDA — g. 10, 12, 30, 15, 17, 30, 20
„Ślęczyński” (wl. 14 l.). g. 22, 15
„Złota wdówka” (fr. 18 l.).
WROZOS (Mosina) — g. 17, 19, 15
„Dwoje na drodze” (USA 14 l.).
FOTOPLASTIKON — g. 12—20
„Piękno Szwajcarii”.

OYŻURY

SZPITAL: internia, chirurgia
ogólna — ul. Dzierżyńskiego 194;
chirurgia dzieci, od 3 do 14 lat —
ul. Kryszewicza 7; okulistyka —
ul. Garbary 17; laryngologia —
ul. Przybyszewskiego 49; neurologia
— ul. Walki Młodych 7; psy-
chiatra — ul. Szpitalna 29/33.
Pogotowie Ratunkowe dla Po-
znania (Chelmońskiego 20); wypad-
ki uliczne, tel. 99; nagłe zachoro-
wania w domu, tel. 68-00-66; pora-
dy lekarskie, tel. 637-35; dla pow.
poznania, tel. 566-65.
Telefon Zaufania — nr 586-87 i
522-51.
Apteki: al. Marcinkowskiego 11
(cała doba), dyżury nocne: Główna
53, Stara 79, Dzierżyńskiego
294, Kórnicka 24.
Centralny Ośrodek Informacji
Medycznej Służby Zdrowia w Po-
znaniu — tel. 540-93.

RADIO

ŚRODA — PROGRAM I: Fala
1322 m: 8.08 Reportaż: 8.16 Mel. na
zamówienie: 8.25 Co słychać w
Polsce... na świecie: 8.30 Konc. ży-
czeni: 8.45 Proponujemy informu-
jemy, przypominamy: 14. W po-
szukiwaniu bohatera: 14.20 Kon-
poztor Tygodnia — Z. Noskowski
II Symfonia e-moll „Elegia”.
15.05 Godzina dla dziewcząt i chłop-
ców: 16.05 Alfa i Omega: 16.30 Po-
pułdnie z młodzieżą: 18.50 Muz.
i Aktualn.: 19.15 Kupię, nie kupię.
posłuchać warto: 19.30 Konc. cho-
piniowski z nagrań G. Ohlssona:
20.30 Muzyczny łącznik: 21 Rytmiz-
m i planowo w produkcji zwierze-
cej: 21.20 Rozmowy o wychowa-
niu: 21.30 Kalejdoskop kulturalny:
22 Konc. z nagrań Chóru a capel-
la PR w Krakowie pod dyr. A.
Pałki: 22.20 Odpowiedzi z różnych
szuflad: 22.35 Na światowych li-
stach przebojów: 23.10 Korespon-
dencja z zagranicą: 23.15 Po raz
pierwszy na antenie: 0.10 Program
nocny z Wrocławia.
WIADOMOŚCI: 5, 6, 7, 8, 10,
23, 24, 1, 2, 2.55.

PROGRAM II: Fala 407 m i UKF
69.74 MHz: 7.50 Rytm i piosenka:
8.35 „Port północy” rep.: 8.50 Gra
zespół akordeonistów T. Wesolow-
skiego: 9 Muzyka z Monte Verde:
9.35 Zielone sygnaly: 9.50 Śpiewa-
ją syne rosyjskie chóry ludowe:
10.10 Team muzyczny w jednej oso-
bie: 10.25 Jarmark cudów: 11.25 Poe-
maty smf.: 13 Czas dojrzałości go-
spodarzy: 13.15 Muz. rozrywk.:
13.40 „To był piękny czas” pamięt-
niki W. Koeba: 14.05 Małe kariery
wielkich tematów: 14.25 Mel.
znad mazurskich jezior: 14.45 „Bie-
kitna szafeta”: 15 Muz. operowa:
15.40 „Pieśni i Tańce Świata”: 17.15
Aud. oświatowa: 17.25 Aud. dokum-
entalna „Wielkopolska rok 47”:
17.55 Radiopress: 18.10 „Tematy
pożornie nieaktualne” — felieton
F. Fornalczyka: 18.20 „Sonda”
dzw. przeład ekonom.-społ.: 19.15
Język francuski: 19.31 Teatr PR
„Sznupek czerwonych paciorków”:
20.43 Rep. z IX Studenckiego
Festiwalu Jazowego „Jazz nad Odra
1972”: 21.11 Wiersze A. Fraski:
21.20 Portrety polskich kompozyto-
rów — K. Serocki: 22.33 Miśtro-
wie baroku: 23.15 Uniwersytet Ra-
diowy „Nowe zastosowanie lase-
rów” cz. III: 23.25 25 minut mel.
tanczynek.
WIADOMOŚCI: 5.30, 6.30, 7.30,
8.30, 9.30, 10.30, 11.30, 12.30, 13.30,
14.30, 15.30, 16.30, 17.30, 18.30,
19.30, 20.30, 21.30, 22.30, 23.30.
PROGRAM III: UKF 66.62 MHz
oraz fale krótkie pasma 20, 31, 41

W ciągu 2 miesięcy — 450 wypadków

Brawurowa jazda i lekkomyślność
nadal głównymi przyczynami

Tegoroczna łagodna zima sprzyja kierowcom. Już od wielu
dni nawierzchnie dróg i ulic są suche. Można więc na stosun-
kowo krótkim odcinku zatrzymać samochód, a przejrzyste
powietrze daje dobre pole widzenia. W takiej sytuacji liczb-
ba wypadków drogowych powinna poważnie zmaleć.

Kiedy jednak odwiedziliśmy
Wydział Kontroli Ruchu Dro-
gowego KM MO, jego szef mjr
Edmund Grzempowski szybko
rozwił nasz optymizm. Oto —
mimo znakomych warunków
atmosferycznych, statystyka
wypadków nie wykazuje po-
prawy.

W ciągu dwóch pierwszych
miesięcy tego roku, w Pozna-
niu kroniki milicyjne zanofo-
wały 450 poważnych wypad-
ków, o 32 więcej niż w analo-
gicznym okresie roku ubieg-
łego. W wypadkach tych zginęło
7 osób (o 2 więcej), zaś 164 zo-
stało rannych. W tej rubryce
mamy pewien spadek, gdyż w
styczniu i lutym 1971 roku było
182 rannych. Zasadniczy wzrost
liczby wypadków zanotowano
w lutym. Zdarzyło się ich 257
(73 więcej niż w lutym 1971 ro-
ku), zginęła 1 osoba, a 77 było
rannych. W pierwszych dniach
marca sytuacja była podobna.
Na szczęście obyło się bez
ofiar śmiertelnych.

Jest jeszcze sporo osób, które do-
szukują się przyczyn tak znacz-

SDP zaprasza

Sekcja Publicystów Ekono-
micznych poznańskiego oddzia-
łu SDP zaprasza członków
oraz sympatyków ze środowis-
ka dziennikarskiego na kolej-
ne spotkanie, organizowane
przy współudziale oddziału wo-
jewódzkiego NOT.

Spotkanie odbędzie się w
czwartek, 16 bm. o godz. 12 w
sali nr 2 Domu Technika.

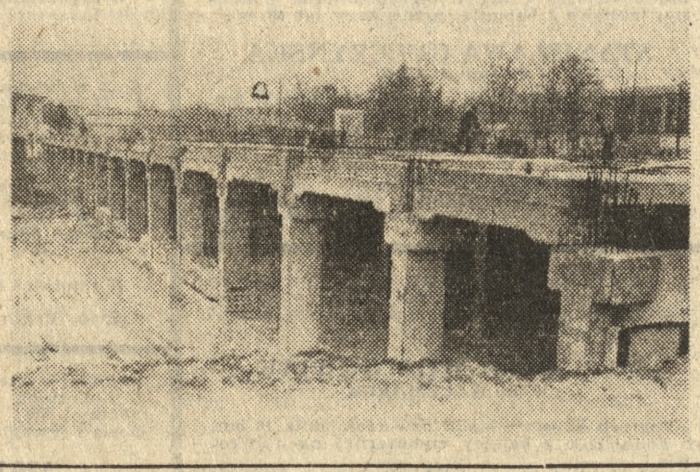
Temat: wynalazki poznań-
skich inżynierów. (—)

Nowa hala
na terenach MTP

Od szeregu tygodni trwa
prace przy budowie hali wy-
stawowej na terenach Mię-
dzynarodowych Targów Po-
znańskich. Hala, stawiana na
miejscu kilku drewnianych pa-
wilonów, otrzyma numer 24 i
służyć będzie wystawcom
włoskim. Dzięki niej ekspozy-
cja Włoch na 41 MTP zyska
ponad 1000 m kwadratowych
dodatkowej powierzchni w
porównaniu z poprzednimi
targami. Nadto — w podzie-
miu nowej hali znajduje się
część usługowa, m. in. ka-
wiarnia. O ile jednak część
nadmierzna — ze szkła i stali
— będzie gotowa już za kilka
tygodni, część usługową od-
da się do użytku na następne
MTP.

Na zdjęciu — obecny wygląd
podziemnego fragmentu hali
włoskiej. (c)

Fot. — K. Przychodzki

i 49 m: 7.50 Mikrorocital zesp. K.
Sadowskiego: 8.05 Mój magnetofon:
8.35 Muzyczna poczta UKF: 9
„Umarli rzucają cień” — pow.:
9.10 Concerti grossi J. F. Haendla:
9.30 Nasz rok 72: 9.45 Powracają-
ca melodia: 10.05 W Klubie Ro-
landa Kirka: 10.15 Czym jest archi-
tektura: 10.35 Wszystko dla pań:
11.45 „Kochałam Tyberiusza”:
— pow.: 12.25 Za kierownicą: 13 Na
lubelskiej antenie: 15 Handlowe
przedsiębiorstwo pani hrabiny —
gawęda: 15.10 Album muzyki uni-
wersalnej: 15.35 N+T — czyli no-
woczesność i technika: 15.50 Pra-
skie nowości płytowe: 16.15 B. Bar-
tok — II Rapsodia na skrzypce i
orkestrze: 16.30 Bossa-nova: 16.45
Nasz rok 72: 17.05 Quodlibet, czyli
co kto lubi: 17.30 „Umarli rzucają
cień” — pow.: 17.40 Przebieg za-
przebojem: 18.10 Herbatka przy sa-
mowarze: 18.35 Mój magnetofon:
19 Powieść w wyd. dżw. „Potop”:
19.30 Starsi Panowie dwaj: 19.45 Po-
litika dla wszystkich: 20 „Remini-
scencje muzyczne”: 20.45 „Koh” —
słuch.: 21.10 Rytm i piosenka: 21.30
Fizyk w Kosmosie: 21.50 Z nagrań

nej liczby wypadków w stolicy
Wielkopolskiej, która od lat zajmu-
je pod tym względem „czołowe”
miejscie w kraju, w położeniu sa-
mego miasta i ożywionego tu ru-
chu tranzytowego. Niestety, fakty
mówią co innego. W lutym na
konto kierowców samochodów
osobowych, ciężarowych i autobu-
sów zapisano 203 wypadki. Z tego
81,7 procent spowodowali sami
mieszkańcy Poznania, a więc ci,
którzy powinni orientować się w
układzie komunikacyjnym nasze-
go miasta, znać jego złe strony.
Dodajmy, że zdecydowana więk-
szość kierowców, mających na
swoim sumieniu jakikolwiek koli-
zję, to tzw. zawodowcy, posiadają-
cy prawa jazdy I i II kategorii. W
tym świetle upada teza, że naj-
niebezpieczniejsi są kierowcy nie-
dzielni — amatorzy. Jak ostatnio
stwierdzono oni rzadziej popada-
ją w kolizję z przepisami Kodeksu
Drogowego, stosując się na ogół do
obowiązujących znaków, zwłaszcza
tych, które ograniczają szybkość.
Na pewno nie można tego powie-
dzić o prowadzących wozy służbo-
we czy taksówki.

Aby obraz obecnej sytuacji
był pełny dodajmy, że naj-
częściej występującymi przyczy-
nami wypadków są w dal-
szym ciągu: nieudzielenie
przewodnictwa przejazdu, nie-
prawidłowe wyprzedzanie i
wymijanie oraz błędy osób
pieszych, z których najgroźniej-
szym jest nagłe wkraczanie na
jezdnię.

Z drugiej jednak strony nie
pokoje napawa fakt, że co-
raz więcej zdarza się wypad-
ków potrażeń na oznaczonych
przebiegach dla pieszych. One
to są często traktowane przez
kierowców jak część jezdni i
niektórzy z nich przejeżdżają
przez białe pasy nie przyha-
mowując nawet pojazdu. O
konflikt w takim przypadku
nie trudno.

Omówienie sytuacji z dwóch
pierwszych miesięcy roku
traktujemy jako kolejne ostrze-
żenie pod adresem mieszkań-
ców Poznania, zmotoryzowa-
nych i pieszych. (s)

INFORMUJEMY

Zarząd Uczelniany ZMS przy
Wyszej Szkole Rolniczej informu-
je, że powstał punkt informacyj-
ny dla kandydatów na WSR. Czyn-
ny jest on codziennie w godz.
17—20 w lokalu Zarządu Uczelnia-
nego ZMS WSR, ul. Dożynkowa
9 „G” (Winogrady). Udziela się
informacji ustnych, pisemnych
oraz telefonicznych pod numerem
595-46 (w. 33).

Zarząd Oddziału Poznańskiego
Stowarzyszenia Historyków Sztuki
zaprasza na kolejny wykład z cyk-
lu „Wielcy mistrzowie sztuki
nowożytnej”, który wygłosi doc.
dr hab. Konstanty Kalinowski. Ty-
tuł wykładu „Andrea Palladio”.
Wykład odbędzie się dzisiaj o go-
dzinie 18 w Sali Czerwonej Pała-
ca Działalności.

Klub Turysty PTTK zaprasza na
powtórna prelekcję Marii Urbań-
skiej o Berlinie, dzisiaj o godz. 19
w sali PTTK — St. Rynek 90.

WIADOMOŚCI: 5, 6.30, 7.30, 8.30,
10.30, 12.05, 13.30, 17, 18.30, 22.

TELEWIZJA

ŚRODA — PROGRAM I: 9.55 —
Dla szkół — Fizyka (kl. VI): „Ciś-
nienie atmosferyczne”: 10.30—11.55
— „Pensjonat Boulanka” — film
prod. NRD: 13.40 — Wybieramy za-
wód: 15.20 — Politechnika TV —
Matematyka — Kurs przygoto-
wawczy: „Trygonometria” cz. I
i II: 16.30 — Dziennik: 16.40 — Dla
dzieci: „Galeria na medal” oraz
film z serii: „Ludzie z różnych
stron świata”: „Rolnik japoń-
ski”: 17.30 — Sylwetki X Muzy —
M. Dmochowski: 18 — Co nowe
go w geografii: 18.30 — „Teles-
kop”: 18.50 — „Razem” — maga-

Kto rozstrzygnie ten dylemat?

Szkoła potrzebna lecz zapomniana

Historia tej szkoły datuje się od 1962 r., od dnia, w któ-
rym na mocy Uchwały z 9 sierpnia tegoż roku Prezydium
Rady Narodowej Poznania postanowiło powołać do życia
Zasadniczą Szkołę Zawodową i Technikum dla Pracujących
Miejskiego Zjednoczenia Gospodarki Komunalnej.

Władze miasta zdecydowały
się na ten krok, powodowane
koniecznością wykształcenia
rzeszy pracowników wykwalifi-
kowanych w zawodach budo-
wanych. Szkoła przygotowu-
je bowiem kadry dla różnych
przedsiębiorstw gospodarki ko-
munalnej. Zdawałoby się, że
nie bardziej potrzebnego i pil-
nego w naszym mieście. Tym
czasem...

Placówka rozpoczęła działal-
ność w niezwykle trudnych
warunkach, w pomieszcze-
niach zupełnie nie przystoso-
wanych do celów dydaktycznych
— w hali targowej nr 14. W
1964 r. zmieniono lokal. Zaję-
cia odbywały się popołudnia-
mi w szkole przy ul. Bosej, po-
tem w szkole przyzakładowej
MPK. Nauczanie bez pomocy
nauczycieli i w ciasnocie lo-
kalowej było prawdziwym po-
święceniem ze strony nauczy-
cieli i uczniów.

Już od 2 września 1963 r. Prezy-
dium RN Poznania podjęło uchwa-
łę, w której mówi się o koniecz-
ności postawienia nowego budy-
nku. W rok później zdecydowano,
że powstanie on przy ul. Wilczak,
w czynie społecznym młodzieży i
nauczycieli. Przygotowano potrzeb-
ną dokumentację. Zamiast nowe-
go budynku szkoła otrzymała
„tymczasowo” — w spadku po
harcercach — byłą harcówkę, 2
domki jednopiętrowe przy ul.
Dzierżyńskiego 296. I pozostaje tam
do dzisiaj.

Domki nadają się raczej na roz-
biórke niż na cele dydaktyczne.
Gdy przejeżdżają obok pociągi
(szkoła znajduje się między torami
kolejowymi) wszystko tu drży.
Próchniejące schody zdają się każ-
dej chwili rozpadać. Brak sali gim-
nastycznej, brak świetlicy, choć
prawie 70 proc. uczniów stanowi
młodzież dojeżdżająca z odległości
ponad 50 km. Nie ma żadnej moż-
liwości przygotowania dla nich naj-
skromniejszego nawet posiłku, nie
mówiąc już o tym, że potrzebny
byłby w takich warunkach i in-
ternat.

W sprawie szkoły wypisano
już wiele atestów, jak do-
tąd bezskutecznie. W prowa-
dzonej starannie kronice szkol-
nej naliczyliśmy ponad dwa-
dzieścia wycinków praso-
wych na jej temat. Przegląda-
jąc je zadawaliśmy sobie py-
tanie: kto właściwie powinien
troszczyć się o rozwój szko-
ły? Władze oświatowe? Szko-
ła jest resortowa, resort zaś
nie ma funduszy. Taka sytu-
acja jest tym bardziej dziwna,
że placówka przygotowuje po-
szukiwanych w budownict-
wie fachowców o rzadkich
specjalnościach, jak: zdun, po-
sadzkarz, dekarz, blacharz.

Nagrody dla studentów
pomagających w rozwoju Poznania

Ostatnio zakończył się IV konkurs pod nazwą: „Studenti
poznajscy swemu miastu”. Jest to doroczna akcja, mająca na
celu nagradzanie najlepszych prac dyplomowych słuchaczy
poznajskich wyższych uczelni, które mogą służyć pomocą w
rozwoju Poznania.

Wręczenie nagród laureatom
konkursu za rok akademicki
1970/71 odbyło się w Prezy-
dium Rady Narodowej Pozna-
nia w miniony poniedziałek.
Jak wynika z protokołu jury,
nie przyznano tym razem
pierwszej nagrody, zwiększa-
jąc natomiast liczbę nagród
drugich i trzecich. Tak więc zo-
stało nagrodzonych 4 autorów
najlepszych prac. Przyznano
też sześć wyróżnień. A oto lau-
reaci prac uznanych za najbar-
ziej użyteczne:

Wyróżnienie (2 500 zł) otrzy-
mała Danuta Burchardt z pra-
cowni Architektury Wnętrz II —
Wydziału Projektowania Plasty-
cznego PWSSP. Jej praca dyplomo-
wa nosi tytuł: „Teatr Dziecka na
Ratajach”. Laureatka kształciła się
pod kierunkiem doc. Jerzego
Schmidta.

Równorzędną nagrodę uzyskał
Stanisław Miszuda z Pracowni Ar-
chitektury Wnętrz I Wydziału Pro-
jektowania Plastycznego PWSSP
pod kierunkiem doc. Jana Weclaw-
skiego, za pracę pt. „Studium ele-
mentów grodujących i kształtują-
cych przestrzeń, z uwzględnieniem
tworzenia wnętrza audiowizualnych
w pomieszczeniach halowych
MTP”.

Jedną z nagród III (2 000 zł) przy-
znano Tadeuszowi Gracowskiemu z pra-
cowni PWSSP pod kierunkiem
doc. Jerzego Schmidta za pracę pt.
„Zagospodarowanie starego Kory-
tka Warty”. Taką samą nagrodę o-
trzymał Jerzy Zielonacki z Zakła-
du Konstrukcji Betonowych i Pre-
fabrykacji Instytutu Technologii i
Konstrukcji Budowlanych Politech-
niki za pracę dotyczącą opracowa-
nia technologii uszlachetniania po-
słpek poznańskich grysami wa-
piennymi w zastosowaniu do beto-
nów konstrukcyjnych. Ten laureat
pracował pod kierunkiem doc. dr.
inż. Kaliksta Grabca.

Wyróżnienia (po 1 000 zł) otrzy-
mali: Grażyna Alter z Akademii
Medycznej, Anna Bednarek z
PWSSP, Danuta Bylina-Paszek z
WSE, Teresa Gircu z WSE oraz Ry-
szard Sokolowski z WSE i Elżbie-
ta Szlaby z PWSSP. (c)

monter zewnętrznej sieci, ka-
mieniarz, konserwator tere-
nów zielonych itp.

Nie bez winy jest tutaj rów-
nież i Miejskie Zjednoczenie
Gospodarki Komunalnej, które
wykazywało dotychczas
brak zainteresowania tą szko-
łą. Jesteśmy chyba jedynym
regionem w kraju, który oma-
wianą sprawę traktuje tak
marginesowo.

Przykładem wzorowej troski o
kształcenie kadr w zawodach de-
ficytowych może być Gdańsk. Tam
podobna szkoła powstała znacznie
później niż w Poznaniu. Mieści się
w ładnym budynku bogato wypo-
sażonym w pomoce naukowe, po-
siada własny internat na 300 o-
sób. Ale na utrzymanie szkoły pla-
cą wszystkie tamtejsze przedsię-
wzięcia resortu gospodarki komu-
nalnej, niezależnie od tego, czy
mają w niej swych uczniów czy nie.

Są jeszcze inne paradoksalne
wzrosty sprawy wymagające szyb-
kiego uregulowania. Kwestia stawek
uposażeniowych dla pracowników
szkół. Obowiązują tu dwa rodzaje

Ruszyła stacja
przeładunku kontenerowego

Na mapie komunikacyjnej PKP Poznań jest jedną z waż-
niejszych stacji węzłowych. Właśnie tu przeładunku się du-
ży procent różnych towarów przewożonych koleją. A każdy
przebieg wagonów, spowodowany nieterminowym przeładun-
kiem, drogo kosztuje.

Niezwykle ekonomicznym
rozwiązaniem tego problemu
są kontenery — duże pojem-
niki wielkości wagonu, któ-
rych nie potrzeba rozładowy-
wać, lecz za pomocą dźwigu
transportuje się na specjalne
do tego przystosowane samo-
chody lub platformy pociągów.
Dlatego słuszną była decyzja
władz miejskich i PKP, aby
przy poznańskim węźle po-
wstała stacja przeładunku kon-
tainerów.

Decyzja o budowie, a raczej
o adaptacji jednej ze stacji
węzła dla potrzeb kontenero-
wacji zapadła już kilka lat te-
mu. Dotychczas wykonano po-
trzebne prace adaptacyjne,
sprowadzono specjalny dźwig.
W bieżącym roku dokonano
jeszcze adaptacji stojących w
okolicy budynków dla potrzeb
stacji kontenerowej.

Ostatnio zaczęły napływać do
Poznania pierwsze, od dawna o-
czekiwane kontenery. Jest ich
obecnie około 30. W przeważającej
większości produkcji NRD. Są jed-

ne funduszu plac, jeden — „oś-
wiatowy” (niższe stawki) i drugi
— Zjednoczenia. Paradoks polega
więc na tym, że dwóch pracow-
ników pracujących na tych samych
stanowiskach otrzymuje różne
pensje (np. księgowi).

Są jednak i nieco przyjem-
niejsze akcenty w kronice
szkół. W zorganizowanym w
ubr. przez resort gospodarki
komunalnej ogólnopolskim kon-
kursie na całokształt pracy
wychowawczej i dydaktycznej,
zajęła ona II miejsce, choć
często trafiała tu młodzież naj-
trudniejsza.

Jak widać ta pozytywna i
potrzebna placówka wymaga
szerszego zainteresowania.
Ale na samym zainteresowa-
niu nie może się skończyć.
Za tym powinny pójść czyny
w postaci konkretnych posta-
nowień i ich realizacji.

Nie zrażając się dotychczas
wymi trudnościami kierowni-
ctwa myśli o uruchomieniu
szeregu nowych zawodów dla
kobiet, np. konserwatorów
różnych urządzeń domowych.
Wszystko jednak zależy od te-
go, jakie decyzje podejmą
zwierzchnicy.

WANDA NAROŻNA

nak wśród nich również pojemni-
ki polskie. Są to pierwsze jaskół-
ki próbnego serii kontenerów, któ-
rych produkcję podjęła się obecnie
Fabryka Kontenerów w Pionku
koło Szczecina. „Fakon” ma w br.
wyprodukować 30 takich pojem-
ników.

Jeszcze w tym roku stacją po-
znańska będzie dysponować 150
kontenerami produkcji polskiej i
z importu. W przyszłym roku liczb-
a ich wzrośnie do 300.

Wczoraj, na poznańskiej sta-
cji kontenerowej odbył się po-
kaz sprzętu, któremu przyglą-
dali się przedstawiciele m. in.
ministerstw Komunikacji,
Handlu Zagranicznego, repre-
zentanci PLO i PZM, a także
licznych przedsiębiorstw, przy-
szłych klientów. Prezentowa-
no nie tylko kontenery, ale
także sprzęt potrzebny przy
ich załadunku i transporcie.

Jak nas poinformowano, goto-
wość korzystania z kontenero-
wacji wyraziło już 12 przedsiębiorstw
poznajskich, m. in. Poznańskie
Zakłady Przemysłu Spirytusowego,
„Pomel”, Hydrobudowa 7, Alco-
Centra, Huta Antoninek.

Organizatorami pokazu byli:
Biuro Eksploatacji Kontenerów
przy DOKP oraz Centralny Ośro-
dek Gospodarki Magazynowej,
placówka naukowo-badawcza.

Poznań po Warszawie, So-
snowcu i Gdyni jest czwartą
w kraju stacją przeładunko-
wą kontenerów. (wn)

Sygnaly
czytelników

Tel. 657-18, godz. 8.30—15

● Przy ul. Bukowej na Dębie
jest Ośrodek Zdrowia z oddziałem
fizykoterapii. Nie wszystkie jed-
nak urządzenia są tu w pełni
sprawne. Od pół roku nie działa
diatermia, a galwan to dziwny
aparat — pisze pan Z. S. — które-
go napięcie sprawdza się przez ...
wycucie pacjenta zamiast przy-
 pomocy wskaźnika. Nie jest to
zbyt mile dla pacjentów...

● Od dłuższego czasu nieczynny
jest automat do rozmów między-
miejscowych w Urzędzie Poczt-
owym nr 1 przy al. Marcinkowskie-
go — donoszą czytelnicy.

● Odcinek jezdni na ul. Buczka
między ul. Stefankowską a Kola-
tą wymaga naprawy, a co naj-
mniej wysypania żużlem — piszą
mieszkańcy.

● Nie podoba nam się — piszą
klienti — że w ładnym, czystym
sklepie wino-cukierniczym nr 11
przy pl. Międzygrodzkiej gromadzi
się i to w dużych ilościach, trans-
portery. Często niszczą one trans-
garderobę brudząc i hacząc się o
skrzynie.

● Prosimy o postój taksówek.
Jest już tutaj dość duże osiedle
mieszkańców a postój jest dopie-
ro przy ul. Ściegiennego — piszą
mieszkańcy Osiedla na Górczy-
nie. Często niszczą one trans-
garderobę brudząc i hacząc się o
skrzynie.

● Na Osiedlu Wielkiego Paź-
dziernika tuż przy bloku nr 2 stoi
kabina telefoniczna, w której od
września ub. roku rozbija jest szy-
ba. Mimo interwencji mieszkańców
do tej pory nie wprawiono jej.